

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

66. aastakäik

30. mai 2023

Sisukord

IV *Teave*

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2023/C 189/01 Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas* 1

V *Teated*

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2023/C 189/02 Kohtuasi C-699/21, E. D. L. (keeldumine haiguse tõttu): Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. aprilli 2023. aasta otsus (Corte costituzionale eelotsusetaotlus – Itaalia) – Euroopa vahistamismääruse täitmise menetlus järgmise isiku suhtes: E. D. L. (Eelotsusetaotlus – Õigusalaane koostöö kriminaalasjades – Euroopa vahistamismäärus – Raamotsus 2002/584/JSK – Artikli 1 lõige 3 – Artikli 23 lõige 4 – Liikmesriikidevaheline üleandmiskord – Täitmata jätmise alused – ELL artikli 4 lõige 3 – Lojalse koostöö kohustus – Euroopa vahistamismääruse täitmise edasilükkamine – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 4 – Ebainimliku või alandava kohtlemise keeld – Raske, krooniline ja potentsiaalselt pöördumatu haigus – Euroopa vahistamismääruse subjektiks oleva isiku tervise kahjustamise tõsine oht) 2

2023/C 189/03	Kohtuasi C-1/23 PPU, Afrin: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. aprilli 2023. aasta otsus (Tribunal de première instance francophone de Bruxelles'i eelotsusetaotlus – Belgia) – X, Y, A, seaduslikud esindajad: X ja Y, B, seaduslikud esindajad: X ja Y, versus État belge (Eelotsusetaotlus – Eelotsuse kiirmenetlus – Piirikontroll, varjupaik ja sisseränne – Sisserändepoliitika – Direktiiv 2003/86/EÜ – Perekonna taasühinemise õigus – Artikli 5 lõige 1 – Taotluse esitamine territooriumile sisenemise ja seal elamise kohta, et kasutada perekonna taasühinemise õigust – Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette taasühinemist taotleva isiku pereliikmete kohustuse esitada taotlus isiklikult selle liikmesriigi pädevale diplomaatilisele esindusele – Olukord, kus sellesse esindusse kohaleilmumine on võimatu või ülemäära keeruline – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artiklid 7 ja 24)	3
2023/C 189/04	Kohtuasi C-619/21, Sinda & V R: Euroopa Kohtu (kuues koda) 20. aprilli 2023. aasta määrus (Zemgales rajona tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – SIA Sinda & V R versus Rīgas domes Satiksmes departaments (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 ja artikkel 94 – Nõue esitada põhjendused esitatud küsimustele vastamise vajaduse kohta – Nõue näidata, milline seos on nende liidu õigusnormide, mille tõlgendamist taotletakse, ja kohaldatavate riigisiseste õigusnormide vahel – Piisavate täpsustuste puudumine – Ilmselge vastuvõetamatus)	4
2023/C 189/05	Kohtuasi C-703/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 16. novembril 2022 – WU versus Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)	4
2023/C 189/06	Kohtuasi C-707/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 17. novembril 2022 – Minister van Infrastructuur en Waterstaat versus AVROTROS	5
2023/C 189/07	Kohtuasi C-719/22, Openbaar Ministerie ja Federale Overheidsdienst Financiën: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) 24. novembril 2022 – Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën versus Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV	5
2023/C 189/08	Kohtuasi C-751/22 P: Shopify Inc.-i 8. detsembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 12. oktoobri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-222/21: Shopify versus EUIPO – Rossi jt (Shoppi)	6
2023/C 189/09	Kohtuasi C-780/22 P: Zaun Ltd 22. detsembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 19. oktoobri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-231/21: Praesidiad versus EUIPO – Zaun (Post)	7
2023/C 189/10	Kohtuasi C-7/23, Marvesa Rotterdam: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Belgia) 10. jaanuaril 2023 – Marvesa Rotterdam NV versus Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)	7
2023/C 189/11	Kohtuasi C-42/23 P: Mendes SA 28. jaanuaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 30. novembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-678/21: Mendes versus EUIPO – Actial Farmaceutica Srl	8
2023/C 189/12	Kohtuasi C-51/23 P: Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre'i 1. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 22. novembri 2022. aasta määruse peale kohtuasjas T-640/20: Validity versus komisjon	8
2023/C 189/13	Kohtuasi C-53/23, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Pitești (Rumeenia) 2. märtsil 2023 – Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“ versus Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României	9
2023/C 189/14	Kohtuasi C-61/23, Ekostroy: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Haskovo (Bulgaria) 7. veebruaril 2023 – „Ekostroy“ EOOD versus Agentsia „Patna infrastruktura“	10
2023/C 189/15	Kohtuasi C-76/23, Cobult: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 13. veebruaril 2023 – Cobult UG versus TAP Air Portugal SA	10

2023/C 189/16	Kohtuasi C-78/23, Deutsche Lufthansa: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Steinfurt (Saksamaa) 14. veebruaril 2023 – UE versus Deutsche Lufthansa AG	11
2023/C 189/17	Kohtuasi C-89/23, Companhia União de Crédito Popular: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 16. veebruaril 2023 – Companhia União de Crédito Popular SARL versus Autoridade Tributária e Aduaneira	12
2023/C 189/18	Kohtuasi C-92/23: 17. veebruaril 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Ungari	12
2023/C 189/19	Kohtuasi C-104/23, A GmbH & Co. KG: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 22. veebruaril 2023 – A GmbH & Co. KG versus Hauptzollamt B	14
2023/C 189/20	Kohtuasi C-106/23 P: Patrick Vanhoudt'i 22. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 14. detsembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-490/21: Vanhoudt versus EIP . . .	14
2023/C 189/21	Kohtuasi C-107/23 PPU, Lin: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Braşov (Rumeenia) 22. veebruaril 2023 – Kriminaalasi C.I., C.O., K.A., L.N., S.P. süüdistuses	15
2023/C 189/22	Kohtuasi C-109/23, Jemerak: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Berlin (Saksamaa) 23. veebruaril 2023 – GM ja ON versus PR	16
2023/C 189/23	Kohtuasi C-125/23, Unedic: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel d'Aix-En-Provence (Prantsusmaa) 1. märtsil 2023 – Ühing UNEDIC délégation AGS de Marseille versus V, W, X, Y, Z, äriühingu K pankrotihaldur	17
2023/C 189/24	Kohtuasi C-126/23, Burdene: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Ordinario di Venezia (Itaalia) 2. märtsil 2023 – UD, QU, VU, LO, CA versus Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno	18
2023/C 189/25	Kohtuasi C-134/23, Elliniko Symvoulío gia tous Prosfyges: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Symvoulío tis Epikrateias (Kreeka) 7. märtsil 2023 – Somateío „Elliniko Symvoulío gia tous Prosfyges“, Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia „Ypostirixi Prosfygon sto Aigaió“ versus Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asyloú	19
2023/C 189/26	Kohtuasi C-157/23, Ford Italia: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 13. märtsil 2023 – Ford Italia SpA versus ZP, Stracciari SpA	19
2023/C 189/27	Kohtuasi C-161/23, Lireva Investments ja teised: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Satversmes tiesa (Läti) 16. märtsil 2023 – VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc. versus Latvijas Republikas Saeima	20
2023/C 189/28	Kohtuasi C-163/23, Palognali: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Giudice di pace di Bologna (Itaalia) 14. märtsil 2023 – Governo Italiano versus UX	21
2023/C 189/29	Kohtuasi C-164/23, VOLÁNBUSZ: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szegedi Törvényszék (Ungari) 16. märtsil 2023 – VOLÁNBUSZ Zrt. versus Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal	22
2023/C 189/30	Kohtuasi C-166/23, Nouryon Functional Chemicals: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Svea Hovrätt (Mark- och miljöoverdomstolen) (Rootsi) 17. märtsil 2023 – Naturvårdsverket versus Nouryon Functional Chemicals AB	23
2023/C 189/31	Kohtuasi C-170/23, trendtours Touristik: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 20. märtsil 2023 – trendtours Touristik GmbH versus SH	24
2023/C 189/32	Kohtuasi C-204/23, Lufthansa Linee Aeree Germaniche jt: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 28. märtsil 2023 – Autorità di regolazione dei trasporti versus Lufthansa Linee Aeree Germaniche jt	24

2023/C 189/33	Kohtuasi C-208/23, Martiesta: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 30. märtsil 2023 – AX	25
2023/C 189/34	Kohtuasi C-210/23: 31. märtsil 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Portugali Vabariik . . .	25
2023/C 189/35	Kohtuasi C-252/23 P: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors'i (Euranimi) 17. aprillil 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 7. veebruari 2023. aasta määruse peale kohtuasjas T-81/22: Euranimi <i>versus</i> komisjon	26
Üldkohus		
2023/C 189/36	Kohtuasi T-39/21: Üldkohtu 19. aprilli 2023. aasta otsus – PP jt <i>versus</i> parlament (Avalik teenistus – Ametnikud – COVID 19 pandeemiaga seotud tervisekriis – Otsus, millega antakse luba osalise tööajaga töötamiseks, et hoolitseda lähedaste eest väljaspool teenistuskohata – Väljaspool teenistuskohata täistööajaga kaugtöö tegemise võimaluse puudumine – Kohtueelse menetluse normide rikkumine – Otsus, millega rahuldatakse taotluse osalise tööajaga töötamiseks – Põhjendatud huvi puudumine – Vastuvõetamatus – Töötasu – Kodumaalt lahkumise toetuse maksmise peatamine – Personaleeskirjade artiklid 62 ja 69 – Personaleeskirjade VII lisa artikli 4 rikkumine)	28
2023/C 189/37	Kohtuasi T-749/21: Üldkohtu 19. aprilli 2023. aasta otsus – Gerhard Grund Gerüste <i>versus</i> EUIPO – Josef-Grund-Gerüstbau (Josef Grund Gerüstbau) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk Josef Grund Gerüstbau – Varasem riigisisene kujutismärk grund – Suhteline kehtetuks tunnistamise põhjus – Segiajamise tõenäosuse puudumine – Tähiste sarnasuse puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	29
2023/C 189/38	Kohtuasi T-61/22: Üldkohtu 19. aprilli 2023. aasta otsus – OD <i>versus</i> Eurojust (Avalik teenistus – Ajutised teenistujad – Ajutine üleviimine teisele ametikohale teenistuse huvides – Personaleeskirjade artikkel 7 – Abitaotlus – Personaleeskirjade artikkel 24 – Ajutine eemaldamisemeede – Mõiste „huvet kahjustav akt“ – Õigus olla ära kuulatud – Vastutus)	29
2023/C 189/39	Kohtuasi T-74/22: Üldkohtu 19. aprilli 2023. aasta otsus – Siemens <i>versus</i> parlament (Hanked – Ehitustööde hankeleping – Hankemenetlus – Parlamendi Strasbourgis asuvate hoonete tuleohutussüsteemi uuendamine – Pakkuja pakkumuse tagasilükkamine ja lepingu sõlmimine teiste pakkujatega – Lepinguväline vastutus)	30
2023/C 189/40	Kohtuasi T-162/22: Üldkohtu 19. aprilli 2023. aasta otsus – OQ <i>versus</i> komisjon (Avalik teenistus – Ametnikud – Distsiplinaarmenetlus – Distsiplinaarkaristus – Teenistusest vabastamine pensioniõigusi vähendamata – Personaleeskirjade IX lisa artikkel 10 – Proportsionaalsus – Põhjendamiskohustus)	30
2023/C 189/41	Kohtuasi T-491/22: Üldkohtu 19. aprilli 2023. aasta otsus – Zitro International <i>versus</i> EUIPO – e-gaming (Naerumärk, mis kannab torukübarat) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sellise kujutismärgi taotlus, mis kujutab naerumärki, mis kannab torukübarat – Varasem Euroopa Liidu kujutismärk, mis kujutab väljamõeldud tegelaskuju – Suhteline keeldumispõhjus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	31
2023/C 189/42	Kohtuasi T-183/22: Üldkohtu 31. märtsi 2023. aasta määrus – Eggers & Franke vs. EUIPO – E. & J. Gallo Winery (EF) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Vastulause tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	32
2023/C 189/43	Kohtuasi T-184/22: Üldkohtu 31. märtsi 2023. aasta määrus – Eggers & Franke vs. EUIPO – E. & J. Gallo Winery (E & F) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Vastulause tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	32
2023/C 189/44	Kohtuasi T-472/22: Üldkohtu 31. märtsi 2023. aasta määrus – Mocom Compounds <i>versus</i> EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk Near-to-Prime – Absoluutne kehtetuks tunnistamise põhjus – Kirjeldavus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c) – Ilmselt õiguslikult põhjendamatu hagi)	33
2023/C 189/45	Kohtuasi T-116/23: 27. veebruaril 2023 esitatud hagi – Medel jt <i>versus</i> komisjon	33

2023/C 189/46	Kohtuasi T-142/23: 13. märtsil 2023 esitatud hagi – Swenters <i>versus</i> komisjon	35
2023/C 189/47	Kohtuasi T-182/23: 8. aprillil 2023 esitatud hagi – Innovation & Entrepreneurship Business School <i>versus</i> EUIPO – Thinksales (Sales School Powered by IEBS)	36
2023/C 189/48	Kohtuasi T-185/23: 11. aprillil 2023 esitatud hagi – Insomnia <i>versus</i> EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA)	36
2023/C 189/49	Kohtuasi T-186/23: 11. aprillil 2023 esitatud hagi – Insomnia <i>versus</i> EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY)	37
2023/C 189/50	Kohtuasi T-188/23: 13. aprillil 2023 esitatud hagi – IU Internationale Hochschule <i>versus</i> EUIPO (IU International University of Applied Sciences)	38
2023/C 189/51	Kohtuasi T-189/23: 13. aprillil 2023 esitatud hagi – The Mochi Ice Cream Company <i>versus</i> EUIPO (my mochi)	38
2023/C 189/52	Kohtuasi T-192/23: 14. aprillil 2023 esitatud hagi – Peikko Group <i>versus</i> EUIPO – Anstar (ehituses kasutatavate metalltalade kuju)	39
2023/C 189/53	Kohtuasi T-193/23: 13. aprillil 2023 esitatud hagi – MegaFon <i>versus</i> nõukogu	40
2023/C 189/54	Kohtuasi T-194/23: 16. aprillil 2023 esitatud hagi – Fractal Analytics <i>versus</i> EUIPO – Fractalia Remote Systems (FRACTALIA)	41
2023/C 189/55	Kohtuasi T-201/23: 17. aprillil 2023 esitatud hagi – CRA <i>versus</i> nõukogu	41
2023/C 189/56	Kohtuasi T-203/23: 19. aprillil 2023 esitatud hagi – Studiocal <i>versus</i> EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)	42
2023/C 189/57	Kohtuasi T-204/23: 19. aprillil 2023 esitatud hagi – Studiocal <i>versus</i> EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)	43

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2023/C 189/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 179, 22.5.2023

Eelmised väljaanded

ELT C 173, 15.5.2023

ELT C 164, 8.5.2023

ELT C 155, 2.5.2023

ELT C 134, 17.4.2023

ELT C 127, 11.4.2023

ELT C 121, 3.4.2023

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. aprilli 2023. aasta otsus (Corte costituzionale eelotsusetaotlus – Itaalia) – Euroopa vahistamismääruse täitmise menetlus järgmise isiku suhtes: E. D. L.

(Kohtuasi C-699/21 ⁽¹⁾, E. D. L. (keeldumine haiguse tõttu))

(Eelotsusetaotlus – Õigusalane koostöö kriminaalasjades – Euroopa vahistamismäärus – Raamotsus 2002/584/JSK – Artikli 1 lõige 3 – Artikli 23 lõige 4 – Liikmesriikidevaheline üleandmiskord – Täitmata jätmise alused – ELL artikli 4 lõige 3 – Lojaalse koostöö kohustus – Euroopa vahistamismääruse täitmise edasilükkamine – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 4 – Ebainimliku või alandava kohtlemise keeld – Raske, krooniline ja potentsiaalselt pöördumatu haigus – Euroopa vahistamismääruse subjektiks oleva isiku tervise kahjustamise tõsine oht)

(2023/C 189/02)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte costituzionale

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: E. D. L.

Menetluses osales: Presidente del Consiglio dei Ministri

Resolutsioon

Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta, mida on muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, artikli 1 lõiget 3 ja artikli 23 lõiget 4 tuleb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 4 arvestades

tõlgendada nii, et

- kui on alust arvata, et tagaotsitava üleandmine Euroopa vahistamismääruse täitmiseks võib ilmselgelt ohustada tema tervist, võib vahistamismäärust täitev õigusasutus üleandmise erandkorras ajutiselt edasi lükata;
- kui vahistamismäärust täitev õigusasutus, kes peab Euroopa vahistamismääruse täitmiseks tegema otsuse raskelt haige tagaotsitava üleandmise kohta, leiab, et on piisavalt alust arvata, et üleandmisega kaasneb reaalne oht oodatava eluea oluliseks lühenemiseks või tervise seisundi kiireks, tõsiseks ja pöördumatuks halvenemiseks, peab ta üleandmise edasi lükkama ja küsima vahistamismääruse teinud õigusasutuselt kogu teavet, mis puudutab selle isiku suhtes kriminaalmenetluse läbiviimise või tema kinnipidamise tingimusi ning võimalust sellise ohu vältimiseks neid tingimusi tema tervise seisundile vastavalt kohandada;

- kui vahistamismääruse teinud õigusasutuse esitatud teavet ja kõiki muid vahistamismäärust täitvale õigusasutusele kättesaadavaid andmeid arvestades ilmneb, et seda ohtu ei saa mõistliku aja jooksul kõrvaldada, peab viimati nimetatud asutus keelduma Euroopa vahistamismääruse täitmisest. Kui selle ohu saab aga mõistliku aja jooksul kõrvaldada, tuleb vahistamismääruse teinud õigusasutusega kokku leppida uues üleandmiskuupäevas.

(¹) ELT C 73, 14.2.2022.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. aprilli 2023. aasta otsus (Tribunal de première instance francophone de Bruxelles'i eelotsusetaotlus – Belgia) – X, Y, A, seaduslikud esindajad: X ja Y, B, seaduslikud esindajad: X ja Y, versus État belge

(Kohtuasi C-1/23 PPU (¹), Afrin (²))

(Eelotsusetaotlus – Eelotsuse kiirmenetlus – Piirikontroll, varjupaik ja sisseränne – Sisserändepoliitika – Direktiiv 2003/86/EÜ – Perekonna taasühinemise õigus – Artikli 5 lõige 1 – Taotluse esitamine territooriumile sisenemise ja seal elamise kohta, et kasutada perekonna taasühinemise õigust – Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette taasühinemist taotleva isiku pereliikmete kohustuse esitada taotlus isiklikult selle liikmesriigi pädevale diplomaatilisele esindusele – Olukord, kus sellesse esindusse kohaleilmumine on võimatu või ülemäära keeruline – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artiklid 7 ja 24)

(2023/C 189/03)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: X, Y, A, seaduslikud esindajad: X ja Y, B, seaduslikud esindajad: X ja Y

Kostja: État belge

Resolutsioon

Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiivi 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta artikli 5 lõiget 1 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 7 ning artikli 24 lõigetega 2 ja 3

tuleb tõlgendada nii, et

sellega on vastuolus riigisisese õigusnormid, mis nõuavad, et perekonna taasühinemiseks riiki sisenemise ja seal elamise taotluse esitamiseks peavad perekonna taasühinemist taotleva isiku pereliikmed, eelkõige pagulaseks tunnustatud isiku pereliikmed, tulema isiklikult liikmesriigi diplomaatiliselt või konsulaaresindusse, mis on pädev nende elukohas või kohas, kus nad välisriigis viibivad, ja seda ka juhul, kui neil on võimatu või ülemäära keeruline sinna kohale tulla, ilma et see piiraks liikmesriigi õigust nõuda nende pereliikmete isiklikku kohaleilmumist perekonna taasühinemise taotluse lahendamise menetluse hilisemas staadiumis.

(¹) ELT C 104, 20.3.2023.

(²) Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi poole tegelikule nimele.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 20. aprilli 2023. aasta määrus (Zemgales rajona tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – SIA Sinda & V R versus Rīgas domes Satiksmes departaments

(Kohtuasi C-619/21⁽¹⁾, Sinda & V R)

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 ja artikkel 94 – Nõue esitada põhjendused esitatud küsimustele vastamise vajaduse kohta – Nõue näidata, milline seos on nende liidu õigusnormide, mille tõlgendamist taotletakse, ja kohaldatavate riigisiseste õigusnormide vahel – Piisavate täpsustuste puudumine – Ilmselge vastuvõetamatus)

(2023/C 189/04)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Zemgales rajona tiesa

Põhikohtuasja menetluse pooled

Kaebaja: SIA Sinda & V R

Vastustaja: Rīgas domes Satiksmes departaments

Resolutsioon

Zemgales rajona tiesa (Zemgale rajoonikohus, Läti) 20. septembri 2022. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus on ilmselgelt vastuvõetamatu.

⁽¹⁾ Saabumise kuupäev: 27.9.2022.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 16. novembril 2022 – WU versus Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)

(Kohtuasi C-703/22)

(2023/C 189/05)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: WU

Vastustaja: Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/126/EÜ⁽¹⁾ juhilubade kohta III lisa punkti 6.4., eelkõige nõuet, et mõlema silma horisontaalvaateväli peab olema vähemalt 160°, tuleb proportsionaalsuse põhimõtet arvestades tõlgendada nii, et kõnealust nõuet võib täita ka isik, kes sellele nõudele meditsiinilisest aspektist ei vasta, kuid kes on mitme meditsiinieksperdi hinnangul siiski tegelikult sobiv veokit juhtima?
2. Kas juhul, kui eelmisele küsimusele vastatakse eitavalt, on direktiivi 2006/126/EÜ raames olemas kaalutusõigus viia konkreetsel juhul läbi proportsionaalsuse hindamine, olgugi et direktiivi 2006/126/EÜ III lisa punktis 6.4. sisalduv nõue sellistel juhtudel erandi tegemise võimalust ette ei näe?

3. Kui vastus on jaatav, siis millised asjaolud võivad olla olulised selle küsimuse hindamisel, kas direktiivi 2006/126/EÜ III lisa punktis 6.4. sisalduvast vaatevälja nõudest võib konkreetsel juhul erandi teha?

(¹) ELT 2006, L 403, lk 18.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 17. novembril 2022 – Minister van Infrastructuur en Waterstaat versus AVROTROS

(Kohtuasi C-707/22)

(2023/C 189/06)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

Vastustaja apellatsioonimenetluses: AVROTROS

Menetluses osales: Bestuur van de Luchtverkeersleiding Nederland, Royal Schiphol Group NV/Schiphol Nederland BV

Eelotsuse küsimused

1. a) Mida tuleb mõista „juhtumite üksikasjade“ ja „asjakohase konfidentsiaalsuse“ all määruse nr 376/2014 (¹) artikli 15 lõike 1 tähenduses ning arvestades põhiõiguste harta artiklis 11 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklis 10 sätestatud sõna- ja teabevabadust?
b) Kas koondteave on hõlmatud „juhtumite üksikasjadega“ määruse nr 376/2014 artikli 15 lõike 1 tähenduses?
2. a) Kas määruse nr 376/2014 artikli 15 lõiget 1 tuleb põhiõiguste harta artiklis 11 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklis 10 sätestatud sõna- ja teabevabadust arvestades tõlgendada nii, et sellega on kooskõlas selline riigisene kord, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille kohaselt ei tohi avalikustada mitte mingit teavet teatud juhtumite kohta?
b) Kas see kehtib ka koondteabe või teatud juhtumite suhtes?
3. Kui teise küsimuse alaküsimustele a ja b vastatakse eitavalt: kas pädev riigisene asutus võib kohaldada üldist riigisest avalikustamiskorda, mille kohaselt teavet ei anta, välja arvatud juhul, kui teabe andmine kaalub üles huvid, mis on seotud näiteks suhetega teiste riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega, riigiasutuste teostatava inspekteerimise, kontrolli ja järelevalvega, eraelu puutumatus austamise ning füüsiliste või juriidiliste isikute ebaproportsionaalse eelistamise või kahjustamise vältimisega?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 376/2014, mis käsitleb tsiviillennunduses toimunud juhtumitest teatamist ning juhtumite analüüsi ja järelemeid, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 996/2010 ning tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/42/EÜ ja komisjoni määrused (EÜ) nr 1321/2007 ja (EÜ) nr 1330/2007 (ELT 2014, L 122, lk 18).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) 24. novembril 2022 – Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën versus Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV

(Kohtuasi C-719/22, Openbaar Ministerie ja Federale Overheidsdienst Financiën)

(2023/C 189/07)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van beroep te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën

Vastustajad apellatsioonimenetluses: Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV

Eelotsuse küsimus

Kas määrus nr 1071/2012⁽¹⁾ ja rakendusmäärus nr 430/2013⁽²⁾ on vastuolus algmääruse nr 1225/2009⁽³⁾ artiklitega 1, 5, 6 ja 9 osas, milles need näevad ette Hiina Rahvavabariigist pärit keragrafiitmalmist valatud keermestatud toruliitmike impordi suhtes dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise, kui kõnealust kaupa ei ole dumpinguvastase menetluse algatamise taotluses ega dumpinguvastase menetluse algatamise teates liigitatud dumpinguvastase meetmega seotud vaatlusaluseks kaubaks, ei ole esitatud tõendeid dumpingu, kahju ega põhjusliku seose kohta ning Euroopa Komisjon ei ole uurinud kauba normaalväärtust, ekspordihinda, võimalikku dumpingumarginaali, võimalikku kahju tekitamist, kahju suurust, muude teadaolevate tegurite mõju kahju tekitamisele, põhjuslikku seost dumpingu ja kahju tekitamise vahel ega vajadust kehtestada liidu huvides nimetatud kauba (keragrafiitmalmist valatud keermestatud toruliitmikud) suhtes dumpinguvastast tollimaksu?

- (¹) Komisjoni 14. novembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1071/2012, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Taist pärit tempermalmist valatud keermestatud toruliitmike impordi suhtes (ELT 2012, L 318, lk 10).
- (²) Nõukogu 13. mai 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 430/2013, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Taist pärit tempermalmist valatud keermestatud toruliitmike impordi suhtes, nõutakse lõplikult sisse sellise impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning lõpetatakse menetlus Indoneesia suhtes (ELT 2013, L 129, lk 1).
- (³) Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51).

Shopify Inc.-i 8. detsembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 12. oktoobri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-222/21: Shopify versus EUIPO – Rossi jt (Shoppi)

(Kohtuasi C-751/22 P)

(2023/C 189/08)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Shopify Inc. (esindajad: Rechtsanwältin S. Völker ja M. Pemsel)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Massimo Carlo Alberto Rossi, Salvatore Vacante ja Shoppi Ltd.

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tühistada EUIPO teise apellatsioonikoja 18. veebruari 2021. aasta otsus (asi R 785/2020-2) (vaidlustatud otsus);
- mõista menetluskulud, s.h Üldkohtu menetluse kulud välja EUIPO-lt ja menetlusse astujatelt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse toetuseks esitab apellant ühe väite, mille kohaselt on rikutud määruse (EÜ) nr 207/2009⁽¹⁾ (muudetud määrusega (EL) 2015/2424⁽²⁾) artikli 53 lõike 1 punkti a koostoimes sama määruse artikli 8 lõike 1 punktiga b.

Apellant esitab järgmised argumendid.

Üldkohus jättis arvestamata tõenditega, mille apellant esitas Ühendkuningriigis suurenenud eristusvõime kohta, põhjusel, et vaidlusalune otsus oli tehtud pärast Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepingu ⁽¹⁾ artiklis 127 ette nähtud üleminekuperioodi lõppu. Üldkohus otsustas, et apellandil peab olema võimalik keelata hilisema kaubamärgi kasutamine mitte üksnes registreerimistaotluse esitamise kuupäeval, vaid ka apellatsioonikoja otsuse kuupäeval. Seega otsustas Üldkohus sisuliselt, et kehtetuks tunnistamise menetluses nõutavad suhtelised keeldumispõhjused peavad olema täidetud vaidlusaluse kaubamärgi taotluse esitamise kuupäeval või prioriteedikuupäeval ning EUIPO (st tühistamisosakond või apellatsioonikoda) otsuse kuupäeval.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määrus (EL) 2015/2424, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta ja komisjoni määrust (EÜ) nr 2868/95 (millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta) ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 2869/95 siseturu harmoneerimisametile makstavate lõivude kohta (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (ELT 2015, L 341, lk 21).

⁽³⁾ ELT 2020, L 29, lk 7.

Zaun Ltd 22. detsembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 19. oktoobri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-231/21: Praesidiad versus EUIPO – Zaun (Post)

(Kohtuasi C-780/22 P)

(2023/C 189/09)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Zaun Ltd (esindaja: *Rechtsanwalt C. Weber*)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Praesidiad Holding

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 17. aprilli 2023. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta Zaun Ltd kohtukulud tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Belgia) 10. jaanuaril 2023 – Marvesa Rotterdam NV versus Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)

(Kohtuasi C-7/23, Marvesa Rotterdam)

(2023/C 189/10)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Marvesa Rotterdam NV

Vastustaja: Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)

Eelotsuse küsimused

1. Kas otsuse 2002/994/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb teatavaid kaitsemeetmeid teatavate Hiinast pärit loomsete saaduste suhtes (muudetud rakendusotsusega (EL) 2015/1068⁽²⁾, millega muudetakse otsust 2002/994/EÜ, mis käsitleb teatavaid kaitsemeetmeid teatavate Hiinast pärit loomsete saaduste suhtes), lisa I osa tuleb tõlgendada nii, et mõiste „kalastussaadused“ hõlmab nii inimtoiduks ettenähtud tooteid kui ka loomasöödaks ettenähtud tooteid, mistõttu võib loomasöödaks ettenähtud kalaõli pidada „kalastussaaduseks“ eespool nimetatud lisa tähenduses?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas otsuse 2002/994/EÜ, mis käsitleb teatavaid kaitsemeetmeid teatavate Hiinast pärit loomsete saaduste suhtes (muudetud rakendusotsusega (EL) 2015/1068, millega muudetakse otsust 2002/994/EÜ, mis käsitleb teatavaid kaitsemeetmeid teatavate Hiinast pärit loomsete saaduste suhtes), lisa I osa on vastuolus nõukogu 18. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/78/EÜ⁽³⁾, milles sätestatakse kolmandatest riikidest ühendusse toodavate toodete veterinaarkontrolli põhimõtted, artikli 22 lõikega 1, vajaduse korral koostoimes ETLT protokolliga (nr 2) subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta artikliga 1, kuna Hiinast pärit kalastussaaduste suhtes, mis on ette nähtud inimtoiduks, ei kohaldata eespool nimetatud otsuse 2002/994/EÜ artiklis 2 kehtestatud impordikeeldu, samal ajal kui Hiinast pärit kalastussaaduste suhtes, mis on ette nähtud loomasöödaks, kohaldatakse impordikeeldu?

⁽¹⁾ EÜT 2002, L 348, lk 154; ELT eriväljaanne 03/37, lk 534.

⁽²⁾ ELT 2015, L 174, lk 30.

⁽³⁾ EÜT 1998, L 24, lk 9; ELT eriväljaanne 03/22, lk 247.

Mendes SA 28. jaanuaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 30. novembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-678/21: Mendes versus EUIPO – Actial Farmaceutica Srl

(Kohtuasi C-42/23 P)

(2023/C 189/11)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Mendes SA (esindaja: *avvocato* M. Cavattoni)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Actial Farmaceutica Srl

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 19. aprilli 2023. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta Mendes SA kohtukulud tema enda kanda.

Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre'i 1. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 22. novembri 2022. aasta määruse peale kohtuasjas T-640/20: Validity versus komisjon

(Kohtuasi C-51/23 P)

(2023/C 189/12)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre (esindajad: *advocaat* B. Van Vooren ja *abogada* M. R. Oyarzabal Arigita)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada Üldkohtu 22. novembri 2022. aasta kohtumäärus T-640/20: Validity vs. komisjon;

- tühistada komisjoni 6. augusti 2020. aasta otsus C(2020) 5540 final ja 19. aprilli 2021. aasta otsus C(2021) 2834 final;
- mõista apellandi kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt või
- teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtusse sisulise otsuse tegemiseks ja teha otsus kohtukulude kohta edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Esimeses väites vaidleb apellant vastu Üldkohtu järeldustele, et puudub oht, et komisjon rikuks tulevikus määruse nr 1049/2001 (nn läbipaistvusmäärus) artikli 4 lõiget 3, kuna:

- i. „vastastikuse usalduse õhkkond“ ei ole alus üldise konfidentsiaalsuse eelduseks, ja
- ii. puudub oht, et tulevikus esitatavate dokumentidega tutvumise taotluste puhul tugineks komisjon jälle ebamäärasele alusele nagu „vastastikuse usalduse õhkkond“.

Teises väites väidab apellant, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta järeldas, et puudub oht, et korduvalt rikutaks läbipaistvuse ja hea halduse põhimõtet ning läbipaistvusmääruse menetlusnõudeid, mida tehti käesoleva kohtumenetluseni viinud juhtumis.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Pitești (Rumeenia) 2. märtsil 2023 – Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“ versus Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României

(Kohtuasi C-53/23, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“)

(2023/C 189/13)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Pitești

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“

Vastustaja: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELL artikliga 2 ja artikli 19 lõike 1 teise lõiguga koostoimes [harta] artiklitega 12 ja 47 on vastuolus see, et kehtestatakse piirid teatud kohtumenetluste algatamise taotlemisele kohtunike ametiühingute poolt – eesmärgiga edendada ja kaitsta kohtunike sõltumatust ja õigusriiki ning kaitsta kohtunikukutse staatust –, sätestades tingimuse, et peab eksisteerima põhjendatud erahuvi, mida on ülemäära piiratud Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia kassatsioonikohus) jõustunud otsusega, mida järgitakse riigisisises kohtupraktikas, kohtuasjades, mis on sarnased sellega, milles esitati käesolev eelotsusetaotlus, nõudes otsest seost haldusakti, mille seaduslikkust kohtud kontrollivad, ja kohtunike ametiühingute otsese tegevuse ja eesmärkide vahel, mis on ette nähtud nende põhikirjades, juhtudel, mil ühingute eesmärk on saavutada tõhus kohtulik kaitse liidu õigusega reguleeritud valdkondades, kooskõlas tegevuse ja põhikirja üldeesmärkidega?

2. Kas esimese küsimuse vastust arvestades on ELL artikliga 2, artikli 4 lõikega 3 ja artikli 19 lõike 1 teise lõiguga, Rumeenia ühinemistingimusi käsitleva akti IX lisa ja otsusega 2006/928 koostöö- ja jälgimiskorra kohta ⁽¹⁾ vastuolus riigisisene õigusnorm, millega piiratakse riikliku korrupsioonivastase võitluse direktoraadi pädevust, andes kohtunike ja prokuröride toime pandud korrupsionisüütegude (laias tähenduses) uurimise ainupädevuse teatud prokuröridele, kes on selleks määratud (Rumeenia peaprokuröri poolt, Rumeenia kõrgema kohtute nõukoja täiskogu ettepanekul) Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia kassatsioonikohus) juures tegutsevas prokuratuuris ja vastavalt apellatsioonikohtutes tegutsevates prokuratuurides, kel on pädevus menetleda ka muude kohtunike ja prokuröride toime pandud süütegude kategooriaid?

⁽¹⁾ Komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsus, millega nähakse ette kord, mille abil teha Rumeeniaga koostööd ja jälgida tema edusamme konkreetsete eesmärkide täitmisel kohtureformi alal ning korrupsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastases võitluses (ELT 2006, L 354, lk 56).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Haskovo (Bulgaaria) 7. veebruaril 2023 – „Ekostroy“ EOOD versus Agentsia „Patna infrastruktura“

(Kohtuasi C-61/23, Ekostroy)

(2023/C 189/14)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Haskovo

Põhikohtuasja pooled

Apellant: „Ekostroy“ EOOD

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Agentsia „Patna infrastruktura“

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/62/EÜ ⁽¹⁾ raskete kaubaveokite maksustamise kohta teatavate infrastruktuuride kasutamise eest artiklit 9a tuleb tõlgendada nii, et asjaomases artiklis ette nähtud nõudega kehtestada selle direktiivi alusel vastu võetud riigisiseste sätete rikkumise eest proportsionaalsed karistused, on vastuolus niisugune liikmesriigi õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis näeb liikmesriigi maanteetaristu kasutamiseks mõeldud teemaksu eelneva kindlaksmääramise ja tasumise kohustust käsitlevate eeskirjade rikkumise eest (füüsilistele või juriidilistele isikutele) ette kindlamääralise trahvi, ja seda olenemata asjaomase rikkumise laadist ja raskusest, ning seejuures on sätestatud võimalus niinimetatud tasakaalustava maksu tasumisega end väärteto korras vastutusest vabastada?

⁽¹⁾ EÜT 1999, L 187, lk 42; ELT eriväljaanne 07/04, lk 372.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 13. veebruaril 2023 – Cobult UG versus TAP Air Portugal SA

(Kohtuasi C-76/23, Cobult)

(2023/C 189/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Frankfurt am Main

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja apellant: Cobult UG

Kostja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: TAP Air Portugal SA

Eelotsuse küsimus

Kas määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 7 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et reisija kirjalik nõusolek sellele, et pileti ostuhind makstakse artikli 8 lõike 1 punkti a esimese taande tähenduses tagasi reisirahakirjades, on olemas juba siis, kui reisija valib tegutseva lennuettevõtja veebisaidil reisirahakirja, välistades pileti ostuhinna hilisema väljamaksmise rahas, ja saab reisirahakirja e-kirja teel kätte, samal ajal kui pileti ostuhinna tagasimaksmine rahas on võimalik vaid pärast tegutseva lennuettevõtjaga eelnevalt ühendusse astumist?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Steinfurt (Saksamaa) 14. veebruaril 2023 – UE versus Deutsche Lufthansa AG

(Kohtuasi C-78/23, Deutsche Lufthansa)

(2023/C 189/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Steinfurt

Põhikohtuasja pooled

Hageja: UE

Kostja: Deutsche Lufthansa AG

Eelotsuse küsimus

Kas järgnevalt osundatud sõnastusega broneeringu muutmise teade, milles on loetletud broneeringukinnituses märgitud edasi-tagasi-lennu osaks olevad lennud, mis veel toimuvad, on kooskõlas „tühistamisteatele“ määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 punkti c tähenduses esitatavate sisuliste nõuetega:

„Broneeringu muudatus

[lennuettevõtja nimi] broneeringu number: [...]

(kuva/töötle broneeringut)

Lugupeetud klient!

Koroonaviiruse tõttu oleme jätkuvalt sunnitud oma lennuplaani kohandama. Sellest tulenevad muudatused ka Teie broneeringus.

Püüdsime leida Teie jaoks parimat võimalikku lahendust ja palume Teil muudetud broneering üle vaadata. Loetletud on kõik Teie lennureisi toimuvad lennud, tühistatud lende ei kuvata.“

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 16. veebruaril 2023 –
Companhia União de Crédito Popular SARL versus Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Kohtuasi C-89/23, Companhia União de Crédito Popular)

(2023/C 189/17)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Companhia União de Crédito Popular SARL

Vastustaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Eelotsuse küsimus

Kas võib asuda seisukohale, et panditud vara müügi puhul (17. septembri 1999. dekreetseaduse artikkel 19 jj), kui laenuvõtja on lõpetanud seadusest tulenevatele tingimustele vastavate maksete tegemise, on tegu laenuandja pakutavate teenuste (tagatislaenu andmine) kõrvalteenusega, et teha kindlaks, kas 11 %-lise komisjonitasule, mis määratakse laenuandjale seaduse (17. septembri 1999. aasta dekreetseaduse nr 365/99 artikkel 25) kohaselt panditud vara müügi eest, võib rakendada maksuvabastust, mis on nähtud ette nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽¹⁾, artikli 135 lõike 1 punktis b (mis vastab käibemaksuseadustiku (Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado) artikli 9 lõike a punktile 27)?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

17. veebruaril 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Ungari

(Kohtuasi C-92/23)

(2023/C 189/18)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: U. Malecka, L. Malferrari ja A. Tokár)

Kostja: Ungari

Hageja nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1) tuvastada, et kuna Ungari

- i) ringhäälingunõukogu (Médiatanács) võttis 8. septembril 2020 vastu otsuse nr 830/2020 (IX. 8.), millega keeldus pikendamast Klubrádió raadiosageduse kasutusõigust,
- ii) on võtnud vastu sellise õigusnormi nagu 2010. aasta CLXXXV seaduse (a 2010. évi CLXXXV. törvény) § 48 lõige 7, milles on korduva õigusnormi rikkumise korral automaatselt välistatud programmi edastamise teenuste pakkumisega seotud raadiosageduste kasutusõiguste pikendamine isegi siis, kui õigusnormi rikkumine ei ole oluline ning see on puhtalt formaalne,
- iii) takistades selliselt ebaproportsionaalselt ja diskrimineerivalt Klubrádiól jätkamast oma tegevust raadioprogrammi edastamise teenuste pakkumise valdkonnas,

siis on ta rikkunud direktiivi 2002/20/EÜ⁽¹⁾ artiklitest 5, 7 ja 10, direktiivi 2002/77/EÜ⁽²⁾ artikli 4 lõikest 2, direktiivi 2002/21/EÜ⁽³⁾ artiklist 9, proportsionaalsuse, diskrimineerimiskeelu ja lojaalse koostöö üldpõhimõttest ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 11 tulenevaid kohustusi,

iv) ei ole direktiivi 2002/20/EÜ artikli 5 lõikes 3 ette nähtud kuuenädalase tähtaja jooksul vastu võtnud otsust Klubrádió raadiosageduste kasutusõiguse pikendamise taotluse kohta,

v) ei ole korraldanud Klubrádió poolt varem kasutatud sageduse eraldamise menetlust tähtaja jooksul, mis oleks taganud, et otsus võetakse vastu enne Klubrádió raadiosageduse kasutusõiguse lõppemist,

siis on ta rikkunud direktiivi 2002/21/EÜ artiklites 8 ja 9, samuti direktiivi 2002/20/EÜ artikli 5 lõikest 3 ning hea halduse üldpõhimõttest tulenevaid kohustusi,

vi) ringhäälingunõukogu 4. novembril 2020 avaldatud konkursikutses ja 10. märtsi 2021. aasta otsuses nr 180/2021 (III. 10.)

— on raadiosagedusspektri eraldamiseks seatud ebaproportsionaalsed tingimused,

— ei ole eelnevalt kindlaks määratud raadiosagedusspektri eraldamise tingimusi,

— ei ole tagatud hindamisõigust pakkumustes esinevate selliste puuduste olulisuse ja asjakohasuse hindamiseks, mis võivad mõjutada pakkumuste vastuvõetavust, ning on jäetud arvesse võtmata puuduste ebaolulisust,

siis on ta rikkunud direktiivi 2002/20/EÜ artikli 5 lõikest 2, direktiivi (EL) 2018/1972⁽⁴⁾ artiklist 45 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 11 tulenevaid kohustusi,

vii) on võtnud vastu sellise õigusnormi nagu 2010. aasta CLXXXV. seaduse (2010. évi CLXXXV. törvény) § 65 lõige 11, millega välistatakse ajutiste raadiosageduste kasutusõiguste taotlemise võimalus sel juhul, kui meediateenuse pakkuja õigust ei ole eelnevalt pikendatud, samas kui seda võimalust ei anta sellistele teenuseosutajatele, kelle raadiosageduse kasutusõigust on juba üks kord pikendatud, ning seda erinevat kohtlemist ei ole põhjendatud, samas kui pikendamist välistavad asjaolud ei välista uue kasutusõiguse andmist, siis on ta rikkunud direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 45 lõikest 1 ning proportsionaalsuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõttest tulenevaid kohustusi;

2) mõista kohtukulud välja Ungarilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi ese on Ungari ringhäälingu järelevalveorgani need otsused ning nende otsuse aluseks olevad õigusnormid, millega Klubrádiólt – ühelt Ungaris tegutsevalt kommertsraadiojaamalt – võeti ära võimalus edastada oma programme maapealsel analoog FM-sagedusel ning katta selliselt suurt hulka Ungari elanikkonnast.

Ringhäälingunõukogu otsustas 8. septembril 2020 jätta Klubrádió raadiosageduse kasutusõiguse pikendamata. Seejärel kuulutas ringhäälingunõukogu välja uue pakkumismenetluse varem Klubrádió kasutatud sageduste kasutamiseks. Klubrádió võttis sellest pakkumismenetlusest osa, kuid ringhäälingunõukogu tunnistas 11. märtsil 2021 Klubrádió pakkumuse kehtetuks. Ringhäälingunõukogu eelnimetatud kahe otsuse tagajärg oli, et Klubrádió oli sunnitud lõpetama oma FM-sagedusel toimuva programmi edastamise teenuse pakkumise.

Lisaks sellele ei saa Klubrádió Ungari õigusnormide kohaselt ajutiselt oma programme FM-sagedusel edastada.

Komisjon on seisukohal, et Ungari on nimetatud õigusnormide ja meetmete vastuvõtmisega rikkunud liidu õigust.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/20/EÜ, elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (loadirektiiv) (EÜT 2002, L 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337).

⁽²⁾ Komisjoni 16. septembri 2002. aasta direktiiv 2002/77/EÜ konkurentsi kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste turgul (EÜT 2002, L 249, lk 21; ELT eriväljaanne 08/02, lk 178).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (EÜT 2002, L 108, lk 33; ELT eriväljaanne 13/29, lk 349).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/1972, millega kehtestatakse Euroopa elektroonilise side seadustik (ELT 2018, L 321, lk 36).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 22. veebruaril 2023 – A GmbH & Co.
KG versus Hauptzollamt B**

(Kohtuasi C-104/23, A GmbH & Co. KG)

(2023/C 189/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: A GmbH & Co. KG

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Hauptzollamt B

Eelotsuse küsimused

1. Kas KN ⁽¹⁾ rubriiki 9406 eeldab tingimata, et kokkupandav ehitis peab moodustama igast küljest suletud ruumi?
2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt: kas KN rubriiki 9406 eeldab, et kokkupandav ehitis on piisavalt suur, et keskmist kasvu inimesel oleks võimalik siseneda, ja kas selleks peab üks osa ehitisest olema vähemalt sellise kõrgusega, et keskmist kasvu inimesel oleks võimalik seal püsti seista, või piisab sellest, et keskmist kasvu inimene saab ehitisse siseneda kummargil?

⁽¹⁾ Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT 1987, L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382) I lisa, mida on muudetud komisjoni 16. oktoobri 2014. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 1101/2014, millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa (ELT 2014, L 312, lk 1).

**Patrick Vanhoudt'i 22. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda)
14. detsembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-490/21: Vanhoudt versus EIP**

(Kohtuasi C-106/23 P)

(2023/C 189/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Patrick Vanhoudt (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Champetier)

Teine menetlusosaline: Euroopa Investeerimispank

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 14. detsembri 2022. aasta otsus kohtuasjas T-490/21;
- seetõttu rahuldada apellandi nõuded esimeses kohtuastmes ja seega
 - tühistada 16. detsembri 2020. aasta otsus selles osas, milles sellega lükati tagasi apellandi kandidatuur EIP asepresidendi büroo juhataja ametikohale ja nimetati sellele ametikohale L;
 - vajadusel tühistada 17. mai 2021. aasta otsus, mis tehti apellandile teatavaks 18. mail 2021 ning millega jäeti rahuldamata apellandi 18. detsembri 2020. aasta ja 17. märtsi 2021. aasta halduskaebused;

- mõista EIP-lt välja apellandi mittevaraline kahju, mis *ex aequo et bono* hinnatuna on 4 000 eurot;
- mõista kohtukulud välja EIP-lt;
- mõista vastustajalt välja mõlema kohtuastme kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant järgmised väited:

1. Juhiste ja menetlusnormide rikkumine – Kohtu põhjendamiskohustuse rikkumine – Vaba ametikoha teate õigusliku kvalifitseerimise viga – Diskrimineerimiskeelu põhimõtte rikkumine.
2. Õiguskindluse, läbipaistvuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõtte rikkumine – Kohtu põhjendamiskohustuse rikkumine.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Braşov (Rumeenia) 22. veebruaril 2023 – Kriminaalasi C.I., C.O., K.A., L.N., S.P. süüdistuses

(Kohtuasi C-107/23 PPU, Lin)

(2023/C 189/21)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Braşov

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.

Vastustaja

Rumeenia riik

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELL artiklit 2, artikli 19 lõike 1 teist lõiku ja ELL artikli 4 [lõiget 3] koostoimes ETL artikli 325 lõikega 1, finantshuvide kaitse konventsiooni⁽¹⁾ artikli 2 lõikega 1, finantshuvide kaitse direktiivi⁽²⁾ artiklitega 2 ja 12 ning nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽³⁾, seoses tõhusate ja hoiatavate karistuste põhimõttega Euroopa Liidu finantshuve kahjustavate raskete kelmuste eest ja vastavalt komisjoni otsusele 2006/928/EÜ⁽⁴⁾, viitega Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõike 1 viimasele lausele, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugune õiguslik olukord, nagu see, mida käsitletakse põhikohtuasjas, kus süüdimõistetud apellandid taotlevad kriminaalasjas tehtud lõpliku süüdimõistva otsuse tühistamist erakorralist õiguskaitsevahendit kasutades, tuginedes soodsaima karistusseaduse kohaldamise põhimõttele, mis oleks olnud kohaldatav sisulise menetluse käigus ning mis oleks enne kohtuasjas otsuse tegemist ette näinud lühema ja kehtiva aegumistähtaja, kuid mis tuvastati sellest hetkest hiljem, riigisisese konstitutsioonikohtu otsusega, millega tunnustati põhiseadusevastaseks kriminaalvastutuse aegumise katkemist käsitleva seaduse tekst (2022. aasta otsus) seadusandja tegevusetuse tõttu, kuna viimane ei astunud samme, et viia seaduse tekst kooskõlla sama konstitutsioonikohtu varasema otsusega, mis tehti neli aastat enne eespool viidatud otsust (2018. aasta otsus) – ja vahepeal oli esimese astme kohtute praktika, mis tekkis esimese otsuse alusel, juba välja kujunenud selles suunas, et kõnealune tekst oli jätkuvalt olemas sellisel kujul, nagu seda mõisteti pärast konstitutsioonikohtu esimest otsust –, mille praktiline tagajärg oli see, et kõikide selliste süütegude aegumistähtaeg, mille kohta ei olnud tehtud lõplikku süüdimõistvat kohtuotsust enne konstitutsioonikohtu esimest otsust, vähendati poole võrra ning et kõnealuste süüdistatavate suhtes läbiviidav kriminaalmenetlus seejärel lõpetati?

2. Kas ELL artiklit 2, mis on seotud õigusriigi väärtustega ja inimõiguste austamisega ühiskonnas, mida iseloomustab õigus, ning ELL artikli 4 [lõiget 3] liidu ja liikmesriikidevahelise lojaalse koostöö kohta, kohaldades komisjoni otsust 2006/928/EÜ seoses kohustusega tagada Rumeenia kohtusüsteemi tõhusus, viitega Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 [lõike 1] viimasele lausele, milles sätestatakse soodsama karistusseaduse põhimõte, tuleb seoses riigisisese kohtusüsteemi kui tervikuna tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õiguslik olukord, nagu see, mida käsitletakse põhikohtuasjas, kus süüdimõistetud apellandid taotlevad kriminaalasjas tehtud lõpliku süüdimõistva otsuse tühistamist erakorralist õiguskaitsevahendit kasutades, tuginedes soodsaima karistusseaduse kohaldamise põhimõttele, mis oleks olnud kohaldatav sisulise menetluse käigus ning mis oleks enne kohtuasjas otsuse tegemist ette näinud lühema ja kehtiva aegumistähtaja, kuid mis tuvastati sellest hetkest hiljem, riigisisese konstitutsioonikohtu otsusega, millega tunnistati põhiseadusevastaseks kriminaalvastutuse aegumise katkemist käsitleva seaduse tekst (2022. aasta otsus) seadusandja tegevusetuse tõttu, kuna viimane ei astunud samme, et viia seaduse tekst kooskõlla sama konstitutsioonikohtu varasema otsusega, mis tehti neli aastat enne eespool viidatud otsust (2018. aasta otsus) – ja vahepeal oli esimese astme kohtute praktika, mis tekkis esimese otsuse alusel, juba välja kujunenud selles suunas, et kõnealune tekst oli jätkuvalt olemas sellisel kujul, nagu seda mõisteti pärast konstitutsioonikohtu esimest otsust –, mille praktiline tagajärg oli see, et kõikide selliste süütegude aegumistähtaeg, mille kohta ei olnud tehtud lõplikku süüdimõistvat kohtuotsust enne konstitutsioonikohtu esimest otsust, vähendati poole võrra ning et kõnealuste süüdistatavate suhtes läbiviidav kriminaalmenetlus seejärel lõpetati?
3. Kui vastus on jaatav, ning ainult juhul, kui liidu õigusega kooskõlas olevat tõlgendust ei saa anda, siis kas liidu õiguse esimuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisised õigusnormid või praktika, mille alusel riigisisestele tavakohtutele on siduvad riigisisese konstitutsioonikohtu otsused ning riigisisese kõrgeima kohtu siduvad otsused, ning sel põhjusel ja välja arvatud juhul, kui nad panevad toime distriplinaarrikkumise, ei või nad jätta omal algatusel kohaldamata viidatud otsustest tulenevat kohtupraktikat, ka juhul kui nad leiavad Euroopa Kohtu otsust arvestades, et kõnealune kohtupraktika on vastuolus ELL artikliga 2, ELL artikli 19 lõike 1 teise lõiguga ja ELL artikli 4 [lõikega 3], koostoimes ELTL artikli 325 lõikega 1, vastavalt komisjoni otsusele 2006/928/EÜ, viitega Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 [lõike 1] viimasele lausele, nagu põhikohtuasjas käsitletavas olukorras?

(¹) Euroopa Liidu lepingu artikli k.3 alusel koostatud Euroopa Ühenduste finantshuve kaitse konventsioon (EÜT 1995, C 316, lk 49; ELT eriväljaanne 19/08, lk 57).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1371, mis käsitleb võitlust liidu finantshuve kahjustavate pettuste vastu kriminaalõiguse abil (ELT 2017, L 198, lk 29).

(³) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

(⁴) Komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsus, millega nähakse ette kord, mille abil teha Rumeeniaga koostööd ja jälgida tema edusamme konkreetsete eesmärkide täitmisel kohtureformi alal ning korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastases võitluses (ELT 2006, L 354, lk 56).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Berlin (Saksamaa) 23. veebruaril 2023 – GM ja ON
versus PR**

(Kohtuasi C-109/23, Jemerak (¹))

(2023/C 189/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: GM, ON

Vastustaja: PR

Eelotsuse küsimused (²)

1. Kas Saksa notar rikub keeldu osutada otse või kaudselt õigusabiteenuseid Venemaal asutatud juriidilisele isikule, kui ta tõestab Venemaal asutatud juriidilisest isikust müüja ja Euroopa Liidu liikmesriigi kodaniku vahel sõlmitud korteriomandi müügi lepingu?

2. Kas tõlk rikub õigusabiteenuste otse või kaudselt osutamise keeldu, kui ta notari palvel osaleb müügilepingu tõestamisel, et tõlkida Venemaal asutatud juriidilise isiku esindajale, kes saksa keelt piisavalt ei valda, notariaalse tõestamise käigus antavate selgituste sisu?
3. Kas notar rikub õigusabiteenuste otse või kaudselt osutamise keeldu, kui ta nõustub tegema ja teeb müügilepingu sõlmimiseks seadusega ette nähtud notariaaltoiminguid (nt müügihinna summa tasumine notari deposiitkonto kaudu, dokumentide taotlemine müügilepingu esemele seatud hüpoteekide ja muude koormatiste kustutamiseks, omandiõiguse üleminekuks vajalike dokumentide esitamine kinnistusraamatut pidavale asutusele)?

(¹) Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimele.

(²) Nõukogu 3. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 833/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas (ELT 2014, L 229, lk 1), (alates 7. oktoobrist 2022 kehtiva redaktsiooni) artikli 5n lõike 2 tõlgendamine.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel d'Aix-En-Provence (Prantsusmaa) 1. märtsil 2023 –
Ühing UNEDIC délégation AGS de Marseille versus V, W, X, Y, Z, äriühingu K pankrotihaldur**

(Kohtuasi C-125/23, Unedic)

(2023/C 189/23)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel d'Aix-En-Provence

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Ühing UNEDIC délégation AGS de Marseille

Vastustajad apellatsioonimenetluses: V, W, X, Y, Z, äriühingu K pankrotihaldur

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/94/EÜ töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse korral (¹) võib tõlgendada nii, et see võimaldab jätta garantiasutuse ülevõetavate nõuete hulgast välja töösuhte lõpetamise hüvitised juhul, kui tööleping lõpetatakse töötaja algatusel pärast maksejõuetusmenetluse alustamist?
2. Kas niisugune tõlgendus on kooskõlas selle direktiivi sätete ja eesmärgiga ning kas see võimaldab saavutada selle direktiiviga soovitud tulemusi?
3. Kas niisugune tõlgendus, mis põhineb sellel, kes töölepingu lõpetas maksejõuetusmenetluse jooksul, toob kaasa töötajate erineva kohtlemise?
4. Kas niisugune erinev kohtlemine, juhul kui see esineb, on objektiivselt põhjendatud?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/94/EÜ töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse korral (ELT 2008, L 283, lk 36).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Ordinario di Venezia (Itaalia) 2. märtsil 2023 – UD, QU, VU, LO, CA versus Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno

(Kohtuasi C-126/23, Burdene ⁽¹⁾)

(2023/C 189/24)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Ordinario di Venezia

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: UD, QU, VU, LO, CA

Kostjad: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno

Eelotsuse küsimused

Euroopa Kohtult küsitakse (olukorras, mida kirjeldati punktis A, mis on seotud kahju hüvitamise hagiga, mille alaliselt Itaalias elavad Itaalia kodanikud esitasid riigi-seadusandja vastu, tulenevalt nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivis 2004/80/EÜ, „mis käsitleb kuriteoohvritele hüvitise maksmist“ ⁽²⁾, ette nähtud kohustuste rakendamata jätmise ja/või ebakorrekse ja/või mittetäieliku rakendamise eest, ning eelkõige liikmesriikide kohustuse, mis on ette nähtud sama direktiivi artikli 12 lõikes 2, kehtestada 1. juuliks 2005 (nagu on järgnevalt sätestatud artikli 18 lõikes 1, hüvitava kaitse üldskeem, mis tagab kahju asjakohase ja õiglase hüvitamise kõigi vägivallakuritegude ja tahtlike kuritegude ohvritele, juhul kui neil on võimatu saada otseselt vastutavatelt isikutelt kantud kahju eest täielikku hüvitist), sest nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/80/EÜ ei ole riigisisessesse õiguskorda õigel ajal (ja/või täielikult) üle võetud:

a) arvestades, et seaduse nr 122/2016 artikli 11 lõikes 2-bis, milles tehakse tapmisohvri vanematele ja õele hüvitise maksmine sõltuvaks sellest, et ohvri ei ole abikaasat ega lapsi, kuigi on olemas lõplik kohtuotsus, millega antakse ka nendele õigus kahjuhüvitisele, mille maksmise kohustus on kuriteo toimepanijal:

- kas tahtlike vägivallakuritegude ohvri vanematele ja õele hüvitise maksmine, mis on tapmise korral ette nähtud 7. juuli 2016. aasta seaduse nr 122 (õigusnormid, millega täidetakse kohustused, mis tulenevad Itaalia kuulumisest Euroopa Liitu – Euroopa seadus 2015–2016) ja selle hilisemate muudatuste (mis tehti 20. novembri 2017. aasta seaduse nr 167 artikliga 6 ja 30. detsembri 2018. aasta seaduse nr 145 artikli 1 lõigetega 593–596) artikli 11 lõikes 2-bis, mis sõltub (vanemate puhul) ohvri laste ja abikaasa puudumisest ja (vendade või õdede hüpoteesi korral) ohvri vanemate puudumisest, on kooskõlas direktiivi 2004/80 artikli 12 lõikes 2 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 20 (võrdsus), 21 (diskrimineerimiskeeld), artikli 33 lõikes 1 (perekonna kaitse), artiklis 47 (õigus tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele) ja EIÖK 12. protokolli artiklis 1 (diskrimineerimiskeeld) sätestatuga?

b) Seoses hüvitise maksmise piiridega:

- kas seaduse nr 122/2016 (õigusnormid, millega täidetakse kohustused, mis tulenevad Itaalia kuulumisest Euroopa Liitu – Euroopa seadus 2015–2016) ja selle hilisemate muudatuste (mis tehti 20. novembri 2017. aasta seaduse nr 167 artikliga 6 ja 30. detsembri 2018. aasta seaduse nr 145 artikli 1 lõigetega 593–596), artikli 11 lõikes 3 sätestatud hüvitise maksmise tingimust, mis väljendub sõnades „igal juhul artiklis 14 sätestatud fondi kättesaadavuse piires“, ilma et ükski norm kohustaks Itaalia riiki eraldama summasid, mis võimaldaksid konkreetsel juhul maksta hüvitisi, mis määratletakse ka statistilisel alusel ning millega saab igal juhul konkreetselt hüvitada mõistliku ajaga õigusjärglastele kahju, võib pidada „ohvritele õiglaseks ja asjakohaseks hüvitiseks“, millega rakendatakse direktiivi 2004/80 artikli 12 lõikes 2 sätestatut?

⁽¹⁾ Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimel.

⁽²⁾ EÜT 2004, L 261, lk 15; ELT eriväljaanne 19/07, lk 65.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Symvoulio tis Epikrateias (Kreeka) 7. märtsil 2023 – Somateio „Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges“, Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia „Ypostirixi Prosfygon sto Aigaiο“ versus Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asylou

(Kohtuasi C-134/23, Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges)

(2023/C 189/25)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Symvoulio tis Epikrateias

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Somateio „Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges“, Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia „Ypostirixi Prosfygon sto Aigaiο“

Vastustajad: Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asylou

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2013/32/EL⁽¹⁾ artiklit 38 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 18 tuleb tõlgendada nii, et

1. sellega on vastuolus riigisisesed (regulatiivsed) õigusnormid, mis tunnistavad teatavatesse kategooriatesse kuuluvate rahvusvahelise kaitse taotlejate jaoks üldiselt turvaliseks sellise kolmanda riigi, mis on küll võtnud endale juriidilise kohustuse lubada nimetatud kategooriatesse kuuluvate rahvusvahelise kaitse taotlejate tagasivõtmist oma territooriumile, kuid on tegelikult pikka aega (käesoleval juhul rohkem kui 20 kuud) keeldunud tagasivõtmisest, ilma et oleks uuritud võimalust, et see riik võiks oma seisukohta lähitulevikus muuta;

või nii, et

2. tagasivõtmine kolmandasse riiki ei ole kumulatiivne tingimus sellise riigisese (regulatiivse) akti vastuvõtmiseks, millega määratakse kolmas riik üldiselt turvaliseks teatavate rahvusvahelise kaitse taotlejate kategooriate jaoks, vaid on kumulatiivne tingimus sellise üksikakti vastuvõtmiseks, millega lükatakse konkreetne rahvusvahelise kaitse taotlus vastuvõetamata tagasi põhjusel, et on olemas „turvaline kolmas riik“;

või nii, et

3. tagasivõtmine „turvalisse kolmandasse riiki“ on küsimus, mida tuleb kontrollida alles otsuse täitmise ajal, kui rahvusvahelise kaitse taotluse tagasilükkamise otsuse aluseks on „turvaline kolmas riik“.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT 2011, L 337, lk 9).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 13. märtsil 2023 – Ford Italia SpA versus ZP, Stracciari SpA

(Kohtuasi C-157/23, Ford Italia)

(2023/C 189/26)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Ford Italia SpA

Vastustajad: ZP, Stracciari SpA

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 85/374/EMÜ⁽¹⁾ artikliga 3 [lõige 1] on kooskõlas – ja kui ei, siis miks ei ole – tõlgendus, mis laiendab tootja vastutust tarnijale isegi siis, kui viimane ei ole füüsiliselt kinnitanud kaubale oma nime, kaubamärki või muud eristavat tähist, üksnes seetõttu, et tarnija nimi, kaubamärk või muu eristav tähis on täielikult või osaliselt identne tootja nimega, kaubamärgiga või muu eristava tähisega?

⁽¹⁾ Nõukogu 25. juuli 1985. aasta direktiiv liikmesriikide tootevastutust käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT 1985, L 210, lk 29; ELT eriväljaanne 15/01, lk 257).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Satversmes tiesa (Läti) 16. märtsil 2023 – VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc. versus Latvijas Republikas Saeima

(Kohtuasi C-161/23, Lireva Investments ja teised)

(2023/C 189/27)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Satversmes tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc.

Vastustaja: Latvijas Republikas Saeima

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2014/42⁽¹⁾, eelkõige selle artikli 4, ja raamotsuse 2005/212⁽²⁾, eelkõige selle artikli 2, kohaldamisalasse kuulub liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt liikmesriigi kohus otsustab kriminaaltulu konfiskeerimise üle ebaseaduslikult saadud vara käsitlevas eraldi menetluses, mis eraldatakse kriminaalmenetlusest, enne kui tuvastatakse kuriteo toimepanemine ja tunnistatakse keegi selle toimepanemises süüdi, ning milles on samuti ette nähtud konfiskeerimine kriminaalasja toimikust eraldatud materjalidele tuginedes?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas niisugust ebaseaduslikult omandatud vara käsitlevas menetluses vara kuritegeliku päritolu tõendamist käsitlevat õigusnormi nagu on kehtestatud vaidlustatud sätetes võib pidada kooskõlas olevaks õigusega õiglasele kohtumenetlusele, mis on sätestatud harta artiklites 47 ja 48 ning direktiivi 2014/42 artikli 8 lõikes 1?
3. Kas liidu õiguse ülimuslikkuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui liikmesriigi konstitutsioonikohus, kes menetleb põhiseaduskaebust, mis on esitatud liidu õigusega vastuolus olevaks tunnistatud liikmesriigi õigusnormi kohta, otsustab, et õiguskindluse põhimõte on kohaldatav ja nimetatud õigusnormi õiguslikud tagajärjed jäetakse selle kehtivusaja jooksul kehtima?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/42/EL kuriteovahendite ja kriminaaltulu arestimise ja konfiskeerimise kohta Euroopa Liidus (ELT 2014, L 127, lk 39).

⁽²⁾ Nõukogu 24. veebruari 2005. aasta raamotsus 2005/212/JSK, mis käsitleb kuritegevusega seotud tulu, kuriteovahendite ja omandi konfiskeerimist (ELT 2005, L 68, lk 49).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Giudice di pace di Bologna (Itaalia) 14. märtsil 2023 – Governo Italiano versus UX

(Kohtuasi C-163/23, Palognali ⁽¹⁾)

(2023/C 189/28)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Giudice di pace di Bologna

Põhikohtuasja pooled

Vastuväite esitaja: Governo Italiano

Vastustaja: UX

Eelotsuse küsimused

1. Kas faktilisi asjaolusid puudutavates punktides viidatud kõrgemate üld- ja halduskohtute praktika, eriti Suprema Corte di Cassazione (Itaalia kassatsioonikohus) 3. mai 2022. aasta määrus nr 13973/2022 – milles eitatakse, et põhikohtuasjas osaleva rahukohtuniku taolisel tähtajalise lepingu alusel töötaval aukohtunikul või –prokuröril (*magistrato onorario*) oleks mis tahes õigusi tulenevalt sellest, et ta on töötaja, kelle töötingimused sarnanevad tähtajatu lepingu alusel töötava kutselise kohtuniku või prokuröri omadega – rikub selgelt liidu õigust, takistades tal selle õiguse kohtulikku kaitset sõltumatus riigisisese kohtus tegelikult kasutada, juhul, kui, ja niivõrd, kuivõrd Euroopa Kohus peaks tuvastama, et see viimase astme üldkohtu praktika rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta [...] artikli 31 lõiget 2, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta ⁽²⁾ [...], artiklit 7, 18. märtsil 1999 Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) vahel sõlmitud ning direktiivile 1999/70/EÜ [...] lisatud tähtajalise töö raamkokkuleppe ⁽³⁾ klausleid 2 ja 4 nii, nagu neid tõlgendas Euroopa Liidu Kohus oma 16. juuli 2020. aasta kohtuotsuses *Governo della Repubblica italiana* (Itaalia rahukohtunike staatus), C-658/18, [UX] EU:C:2020:572 [...], ja 7. aprilli 2022. aasta kohtuotsuses [PG], C-236/20, EU:C:2022:263 [...], ning harta artikli 47 esimest ja teist lõiku?
2. Kas harta artikli 31 lõige 2, direktiivi 2003/88/EÜ artikkel 7, direktiiviga 1999/70/EÜ üle võetud tähtajalise töö raamkokkuleppe klauslid 2 ja 4 nii, nagu neid on tõlgendatud Euroopa Liidu Kohtu otsustes UX ja PG, ning harta artikli 47 esimene ja teine lõik keelavad järgida selliseid liikmesriigi õigusnorme nagu [seadusandliku dekreed] nr 116/2017 artikli 29 lõige 5, mis lisati sellesse dekreeti seaduse nr 234/2021 artikli 1 lõikega 629, osas, milles see liikmesriigi säte näeb ette automaatse *ex lege* loobumise kõigist liidu õigusest tulenevatest nõuetest ning näeb selles suhtes, mis puutub põhikohtuasja, ette avaldajast rahukohtuniku loobumise oma õigusest tasustatud põhipuhkusele, kui ta esitab taotluse, et osaleda konkursil, millega kandideeritakse piiratud arvule koosseisulistele kohtadele, kus saab kuni 70-aastaseks saamiseni töötada tööõiguslikus alluvussuhtes justiitsministeeriumiga ning samadel tasustamistingimustel nagu õigusemõistmise ülesandeid täitev ametnik, ning ta selle konkursi edukalt läbib?
3. Kas suunistega, mille Euroopa Liidu Kohus andis kohtuotsustes UX ja PG, on kooskõlas, kui käesoleva eelotsusetaotluse esitanud kohtunik kavatab – siis, kui ta on teinud kõik kontrollid, mille tegemise usaldas Euroopa Kohus eelviidatud otsustega liikmesriigi kohtutele ja mis puudutavad seda, kas avaldajast rahukohtuniku ja samaväärse, kuid tähtajatu lepinguga tavalise kohtuniku või prokuröri töötingimused on sarnased selles osas, mis puutub avaldaja õigusse hüvitisele saamata jäänud puhkusetasu eest, ning jõudnud järeldusele, et see nii on – otsustada ettenähtud hüvitise arvutamise parameetrikts võtta HH03 kvalifikatsiooniga tavalistele kohtunikele ette nähtud tasu, võttes arvesse, et aukohtuniku või –prokuröri ja tähtajatu lepinguga kutselise kohtuniku teenistusse võtmise menetlus on erinev, nii et üksnes viimasele (kutselisele kohtunikule või prokurörile) jääb õigus sellisele palgaõigusule ja edutamisele, mis tuleneb kvalifikatsioonist, mitte lihtsalt staaziga seotud palgaastmetest ja -järgudest?

4. Viimaks, kas harta artikkel 47 ja kohtuniku sõltumatuse tingimused, mida Euroopa Kohus loetles kohtuotsuse UX punktides 45–49, keelavad järgida sellist liikmesriigi õigusnormi nagu [seadusandliku dekreeidi] nr 116/2017 artikkel 21, milles on ette nähtud käesoleva eelotsusetaotluse esitanud kohtuniku ametist tagandamise võimalus, mis allub täielikult kohtute haldamise kõrgeima nõukoja kaalutusõigusele, ilma et sellele eelneks järk-järgult suurenevad distsiplinaarkaristused, isegi kui see liikmesriigi kohus kavatab kohaldada põhikohtuasjas Euroopa Kohtu praktikat, minnes vastuollu põhikohtuasja suhtes kohaldatavate riigisiseste õigusnormidega ning eelviidatud kõrgemate halduskohtute ja üldkohtute praktikaga?

⁽¹⁾ Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimele.

⁽²⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

⁽³⁾ ELT 2003, L 299, lk 9.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szegedi Törvényszék (Ungari) 16. märtsil 2023 – VOLÁNBUSZ
Zrt. versus Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal**

(Kohtuasi C-164/23, VOLÁNBUSZ)

(2023/C 189/29)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szegedi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: VOLÁNBUSZ Zrt.

Vastustaja: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

Eelotsuse küsimused

1. Kas [määruse nr 561/2006] artikli 9 lõike 3 mõistet „juhi tavaline tugipunkt tööandja tegevuskeskuses“⁽¹⁾ võib tõlgendada nii, et see on konkreetne koht, kus on juhi tugipunkt, see tähendab maanteereisijateveo ettevõtja rajatis või parkla või muu geograafiline paik, mis on määratletud teekonna lähtekohana, kust juht regulaarselt tööd alustab ja kuhu ta selle lõpus oma tavapärase tööülesannete täitmise käigus ja tööandja konkreetseid juhiseid järgimata tagasi pöördub?
2. Kas selleks, et hinnata, kas teatav koht on „juhi tavaline tugipunkt tööandja tegevuskeskuses“ [määruse nr 561/2006] artikli 9 lõike 3 tähenduses, on oluline, kas selles kohas on olemas sobivad ruumid (nt sanitaar- ja heaoluruumid, puhkeala) või mitte?
3. Kas selleks, et hinnata, kas teatavad kohad on tööandja tegevuskeskused, kus on juhi tavaline tugipunkt, [määruse nr 561/2006] artikli 9 lõike 3 tähenduses, omab tähtsust asjaolu, et nende konkreetsete tugipunktide asukoht on töötajatele (bussijuhtidele) soodne, kuna need asuvad igal juhul nende kodule lähemal kui ettevõtja äriregistrijärgne ettevõtte asukoht või filiaal, nii et juhtide tööle sõidu aeg on lühem kui aeg, mis neil kuluks siis, kui nende töö algaks ja lõppeks neis ettevõtetes või filiaalides?

4. Kas juhul kui [määruse nr 561/2006] artikli 9 lõike 3 mõistet „juhi tavaline tugipunkt tööandja tegevuskeskuses“ ei saa määratleda konkreetse paigana, kus on juhi tugipunkt, st maanteereisijateveo ettevõtja rajatis või parkla või muu geograafiline paik, mis on määratletud teekonna lähtekohana, kust juht regulaarselt tööd alustab ja kuhu ta selle lõpus oma tavapärase tööülesannete täitmise käigus ja tööandja konkreetseid juhiseid järgimata tagasi pöördub, saab [määruse nr 561/2006] mõiste määratlust pidada meetmeteks töötingimuste osas, mille suhtes võivad asjaomase sektori tööandjad ja töötajad kollektiivläbirääkimiste teel või muul viisil ette näha töötajate jaoks soodsamad tingimused, arvestades [määruse nr 561/2006] põhjendust 5?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaaloigusnormide ühtlustamist ja millega muudetakse nõukogu määrusi (EMÜ) nr 3821/85 ja (EÜ) nr 2135/98 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3820/85 (ELT 2006, L 102, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen) (Rootsi) 17. märtsil 2023 – Naturvårdsverket versus Nouryon Functional Chemicals AB

(Kohtuasi C-166/23, Nouryon Functional Chemicals)

(2023/C 189/30)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Naturvårdsverket

Vastustaja: Nouryon Functional Chemicals AB

Eelotsuse küsimused

1. Kas heitkogustega kauplemise direktiivi (¹) I lisa punktis 5 sätestatud erand seoses üksustega, mis on ette nähtud ohtlike jäätmete põletamiseks – et kasvuhoonegaaside heiteloas tuleb arvesse võtta kõik üksused, kus põletatakse kütuseid, välja arvatud üksused, mis on ette nähtud ohtlike jäätmete põletamiseks –, on kohaldatav kõikidele üksustele, kus põletatakse ohtlikke jäätmeid, või peab selle erandi kohaldamiseks esinema mingisugune kvalifitseeriv tunnus? Kas juhul, kui on vaja niisugust tunnust, on üksuse otstarve selle erandi kohaldamisel määrava tähtsusega või võivad olla olulised ka muud tunnused?
2. Kas juhul, kui üksuse otstarve on hinnangu andmisel määrava tähtsusega, tuleb seda erandit ikkagi kohaldada üksusele, kus põletatakse ohtlikke jäätmeid, kuid mille peamine otstarve ei ole niisugune põletamine?
3. Kui see erand on kohaldatav vaid üksusele, mille peamine otstarve on ohtlike jäätmete põletamine, siis milliseid kriteeriume arvesse võttes tuleb hinnata üksuse otstarvet?
4. Kui hinnangu andmisel on määrav tähtsus sellel, kas üksust tuleb pidada käitises niisuguse tegevuse lahutamatuks osaks, mille jaoks on direktiivi kohaselt vaja luba – näiteks nagu on ette nähtud komisjoni suuniste punktis 3.3.3 –, siis millised nõuded tuleb seada, et seda üksust saaks pidada selle tegevuse lahutamatuks osaks? Näiteks kas saab nõuda, et ilma selle üksuseta peab tootmine olema võimatu või mitte lubatud (vt komisjoni suunised, 14. joonealune märkus leheküljel 14), või piisab sellest, kui üksus on käitise tehniliselt seotud ja saab ohtlikke jäätmeid vaid sellest käitisest?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ EMPs kohaldatav tekst (ELT 2003, L 275, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 20. märtsil 2023 –
trendtours Touristik GmbH versus SH**

(Kohtuasi C-170/23, trendtours Touristik)

(2023/C 189/31)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Frankfurt am Main

Põhikohtuasja pooled

Kostja ja apellant: trendtours Touristik GmbH

Hageja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: SH

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi (EL) 2015/2302⁽¹⁾ artikli 12 lõike 2 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et reisikorraldaja õigus nõuda reisist taganemise korral hüvitist ei kao, kui vältimatuid ja erakorralisi asjaolusid, mis pakettreisei teenuste osutamist olulisel määral mõjutavad, reisi toimumise ajal enam ei esine, olgugi et väidetavalt esinesid olulisel määral mõjutanud asjaolud varasemal ajal, või on vastamisel küsimusele, kas vältimatud ja erakorralised asjaolud reisiteenuste osutamist olulisel määral mõjutavad, määrava tähtsusega üksnes taganemisavalduse esitamise ajal tehtud prognoosiv otsus?
2. Juhul kui määrava tähtsusega on prognoosiv otsus, siis millise ajani peab reisija ootama, enne kui ta võib esitada taganemisavalduse, ilma et ta peaks maksma taganemistasu, olgugi et reisiteenuste osutamist olulisel määral mõjutavad vältimatud ja erakorralised asjaolud hiljem ära langevad?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2302, mis käsitleb pakettreise ja seotud reisikorraldusteenuseid ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/83/EL ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 90/314/EMÜ (ELT 2015, L 326, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 28. märtsil 2023 – Autorità di
regolazione dei trasporti versus Lufthansa Linee Aeree Germaniche jt**

(Kohtuasi C-204/23, Lufthansa Linee Aeree Germaniche jt)

(2023/C 189/32)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Autorità di regolazione dei trasporti

Vastustajad: Lufthansa Linee Aeree Germaniche, Austrian Airlines AG, Brussels Airlines SA/NV, Swiss International Air Lines Ltd, Lufthansa Cargo AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2009/12/EÜ⁽¹⁾ artikli 11 lõiget 5 – mis käsitleb lennujaamasektorit – tuleb tõlgendada nii, et ameti rahastamine peab toimuma ainult lennujaamatasude kehtestamisega või tohib seda teha ka muude rahastamise vormide abil, näiteks makse kehtestamine (kohtukoosveis arvab, et niisugune ameti rahastamiseks mõeldud summade sissenõudmine lennujaamatasude abil on pelk liikmesriigi õigus)?

2. Kas tasud või makse, mille võib järelevalveameti rahastamiseks direktiivi 2009/12/EÜ artikli 11 lõike 5 alusel kehtestada, peavad/peab olema seotud üksnes konkreetsete teenuste ja kuludega – mida ei ole küll direktiivis nimetatud – või piisab sellest, et need on seotud ameti toimimise kuludega niisugusena, nagu need kulud tulenevad edastatud bilanssidest, mida on kontrollinud riigiasutused?
3. Kas direktiivi 2009/12/EÜ artikli 11 lõiget 5 tuleb tõlgendada nii, et tasud võib kehtestada üksnes isikutele, kes on residendid või asutatud selle riigi õiguse alusel, kes on asutanud ameti, ning kas see on nii ka ameti toimimiseks kehtestatud maksetega?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta direktiiv 2009/12/EÜ lennujaamatasude kohta (ELT 2009, L 70, lk 11).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 30. märtsil 2023 – AX

(Kohtuasi C-208/23, Martiesta (¹))

(2023/C 189/33)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pool

Kassaator: AX

Eelotsuse küsimused

1. Kas raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse kohta (²) artikli 1 lõikeid 2 ja 3 tuleb tõlgendada nii, et need ei luba vahistamismäärust täitval õigusasutusel keelduda üle andmast rasedat naist või alaealiste lastega koos elavat ema või tema üleandmist igal juhul edasi lükata?
2. Kas juhul, kui vastus sellele küsimusele on jaatav, on raamotsuse 2002/584/JSK artikli 1 lõiked 2 ja 3 ja artiklid 3 ja 4 kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 3, 4, 7, 24 ja 35, arvestades ka Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikat ja liikmesriikide ühiseid põhiseaduslikke tavasid, osas, millega nende sätetega nähakse ette raseda naise või ema üleandmine, katkestades *best interest of the child* põhimõtet arvesse võtmata suhted temaga koos elavate alaealiste lastega?

(¹) Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimele.

(²) Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT 2002, L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34).

31. märtsil 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-210/23)

(2023/C 189/34)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Caro de Sousa ja M. Noll Ehlers)

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

- Tunnistada, et Portugali Vabariik on rikkunud kohustusi, mis tulenevad [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta] direktiivist 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju kohta ⁽¹⁾, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiviga 2014/52/EL ⁽²⁾ muudetud versioonis, kuna ta ei võtnud nõuetekohaselt üle selle direktiivi 2011/29/EL artikli 2 lõiget 4, artikli 4 lõike 5 punkti b, artikli 6 lõike 2 punkti d, artiklit 8a lõiget 4 ja artikli 4 lõiget 3 koostoimes III lisa punkti 2 alapunktiga b ja alapunkti c taandega vi.
- Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon leiab, et Portugali Vabariik ei ole võtnud Portugali õiguskorda nõuetekohaselt üle mitut artiklit Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivist 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta, nagu seda on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiviga 2014/52/EL (edaspidi selle kaasajastatud ja konsolideeritud redaktsioonis „direktiiv“). 11. oktoobril 2019 saatis komisjon Portugali Vabariigile märgukirja. Seejärel saatis ta Porguali Vabariigile 12. novembril 2021 põhjendatud arvamuse. Nüüd esitas komisjon käesoleva hagi, mille põhjenduseks esitab ta järgmised väited:

- Portugali Vabariik on rikkunud direktiivi artikli 2 lõiget 4, kuna ta ei piiranud seoses keskkonnamõju hindamise menetlustega sellest sättest tulenevat vabastust nende juhtudega, kus [direktiivi] sätete kohaldamine kahjustaks projekti eesmärki.
- Portugali Vabariik on rikkunud direktiivi artikli 4 lõiget 5, sätestades, et teatud projektide suhtes ei tule keskkonnamõju hindamist läbi viia, kui hindamise eest vastutav asutus ei esita seaduses sätestatud tähtajal arvamust seoses nende projekti suhtes keskkonnamõju hindamise läbiviimisega.
- Portugali Vabariik on rikkunud direktiivi artikli 6 lõiget 2, kuna ta ei näinud ette, et üldsust teavitatakse sobivate vahendite kaudu ja hiljemalt siis, kui on mõistlikult võimalik teavet anda, keskkonnamõju hindamist käsitleva võimaliku otsuse laadist ja olemasolu korral otsuse eelnõust.
- Portugali Vabariik on rikkunud direktiivi artikli 8a lõiget 4, kuna ta ei sätestanud, et seirega jälgitavate näitajate liigid ja seire kestus, mis on tuvastatud projekti teostusloa otsuses, on proportsionaalne projekti laadi, asukoha ja mahuga ning projekti keskkonnamõju olulisusega.
- Portugali Vabariik on rikkunud direktiivi artikli 4 lõiget 3 koostoimes selle direktiivi III lisa punkti 2 alapunktiga b, kuna ta ei lisanud loodusvarade „kättesaadavust“ kui asjakohast kriteeriumi määratlemaks, kas projekti suhtes tuleb läbi viia keskkonnamõju hindamine.
- Portugali Vabariik on rikkunud direktiivi artikli 4 lõiget 3 koostoimes selle direktiivi [III lisa] punkti 2 alapunkti c taandega vi, kuna ta ei viidanud „liidu õigusaktidele“ või „alad[ele], kus ei ole järgitud või mille puhul ollakse seisukohal, et seal ei järgita [...] asjakohaseid keskkonnakvaliteedi standardeid“, kui ta loetles asjaomased tegurid, et määrata kindlaks alad, kus tuleb hinnata looduskeskkonna vastuvõtuvõimet kui asjakohast kriteeriumi määratlemaks, kas projekti suhtes tule läbi viia keskkonnamõju hindamine.

⁽¹⁾ ELT 2012, L 26, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2014, L 124, lk 1.

European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors'i (Euranimi) 17. aprillil 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 7. veebruari 2023. aasta määruse peale kohtuasjas T-81/22: Euranimi versus komisjon

(Kohtuasi C-252/23 P)

(2023/C 189/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (esindajad: *avvocati* M. Campa, D. Rovetta ja V. Villante ning *avokat* P. Gjørtler)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tunnistada käesolev apellatsioonkaebus vastuvõetavaks;
- tühistada vaidlustatud kohtumäärus ja tunnistada Euranimi hagi vastuvõetavaks;
- saata asi tagasi Üldkohtusse Euranimi hagi sisuliseks arutamiseks;
- mõista käesoleva apellatsiooniastme ja esimese kohtuastme kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kolm väidet:

Esimene väide, et ELTL artikli 263 neljanda lõigu ning eeskätt otsese ja isikliku puutumuse nõude tõlgendamisel rikuti õigusnormi – faktiliste asjaolude valesti kvalifitseerimine.

Teine väide, et ELTL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa ning nõude ja mõiste „halduse üldakt, mis ei vaja rakendusmeetmeid“ tõlgendamisel rikuti õigusnormi – faktiliste asjaolude valesti kvalifitseerimine ja tõendite moonutamine.

Kolmas väide, et faktilisi asjaolusi kvalifitseeriti valesti ja moonutati tõendeid.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 19. aprilli 2023. aasta otsus – PP jt versus parlament

(Kohtuasi T-39/21) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus – Ametnikud – COVID 19 pandeemiaga seotud tervisekriis – Otsus, millega antakse luba osalise tööajaga töötamiseks, et hoolitseda lähedaste eest väljaspool teenistusk kohta – Väljaspool teenistusk kohta täistööajaga kaugtöö tegemise võimaluse puudumine – Kohtueelse menetluse normide rikkumine – Otsus, millega rahuldatakse taotlus osalise tööajaga töötamiseks – Põhjendatud huvi puudumine – Vastuvõetamatus – Töötasu – Kodumaalt lahkumise toetuse maksmise peatamine – Personalieeskirjade artiklid 62 ja 69 – Personalieeskirjade VII lisa artikli 4 rikkumine)

(2023/C 189/36)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: PP, PQ, PR, PS, PT (esindaja: advokaat M. Casado García Hirschfeld)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: S. Seyr, D. Boytha ja M. Windisch)

Ese

PP, PS, PQ, PR ja PT paluvad ELTL artikli 270 alusel esitatud hagi sisuliselt esiteks tühistada Euroopa Parlamendi 14. aprilli 2020. aasta otsused, millega anti PQ-le ja PSile COVID-19 pandeemia tõttu luba töötada osalise tööajaga väljaspool nende teenistusk kohta, 18. mai 2020. aasta otsus, millega anti PP-le COVID-19 pandeemia tõttu luba töötada osalise tööajaga väljaspool oma teenistusk kohta, 7. aprilli, 15. aprilli, 16. aprilli ja 19. mai 2020. aasta otsused, millega peatati hagejatele kodumaalt lahkumise toetuse maksmine nende töötamise ajal väljaspool nende teenistusk kohta (edaspidi koos „kodumaalt lahkumise toetuse maksmise peatamise otsused“), ning 6. mai 2020. aasta otsus, millega nõuti tagasi PRile ja PT-le enamakstud summad, ning teiseks hüvitada kahju, mis neile nende otsustega väidetavalt on tekitatud.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Parlamendi 19. mai 2020. aasta otsus PP kodumaalt lahkumise toetuse maksmise peatamise kohta.
2. Tühistada parlamendi 7. aprilli 2020. aasta otsus PRi kodumaalt lahkumise toetuse maksmise peatamise kohta.
3. Tühistada parlamendi 15. aprilli 2020. aasta otsus PQ kodumaalt lahkumise toetuse maksmise peatamise kohta.
4. Tühistada parlamendi 15. aprilli 2020. aasta otsus PSi kodumaalt lahkumise toetuse maksmise peatamise kohta.
5. Tühistada parlamendi 16. aprilli 2020. aasta otsus PT kodumaalt lahkumise toetuse maksmise peatamise kohta.
6. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
7. Jätta pool PP, PSi, PRi, PQ ja PT kohtukuludest nende endi kanda.
8. Jätta parlamendi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja pool PP, PSi, PRi, PQ ja PT kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 110, 29.3.2021.

Üldkohtu 19. aprilli 2023. aasta otsus – Gerhard Grund Gerüste versus EUIPO –
Josef-Grund-Gerüstbau (Josef Grund Gerüstbau)

(Kohtuasi T-749/21) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk Josef Grund Gerüstbau – Varasem riigisisene kujutismärk grund – Suhteline kehtetuks tunnistamise põhjus – Segiajamise tõenäosuse puudumine – Tähiste sarnasuse puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2023/C 189/37)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Gerhard Grund Gerüste e. K. (Kamp-Lintfort, Saksamaa) (esindaja: advokaat P. Lee)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: M. Eberl)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetluse astuja Üldkohtus: Josef-Grund-Gerüstbau GmbH (Erfurt, Saksamaa) (esindaja: advokaat T. Staupendahl)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 22. septembri 2021. aasta otsus (asi R 1925/2020-1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Gerhard Grund Gerüste e. K-lt.

⁽¹⁾ ELT C 37, 24.1.2022.

Üldkohtu 19. aprilli 2023. aasta otsus – OD versus Eurojust

(Kohtuasi T-61/22) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus – Ajutised teenistujad – Ajutine üleviimine teisele ametikohale teenistuse huvides – Personalieeskirjade artikkel 7 – Abitaotlus – Personalieeskirjade artikkel 24 – Ajutine eemaldamisemeede – Mõiste „huve kahjustav akt“ – Õigus olla ära kuulatud – Vastutus)

(2023/C 189/38)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: OD (esindaja: advokaat N. de Montigny)

Kostja: Euroopa Liidu Kriminaalõigusalase Koostöö Amet (Eurojust) (esindajad: A. Terstegen-Verhaag ja M. Castro Granja, keda abistasid advokaadid D. Waelbroeck ja A. Duron)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud hagi palub hageja esiteks, et tühistataks 17. juuni 2021. aasta otsus, millega Euroopa Liidu Kriminaalõigusalase Koostöö Amet (Eurojust) otsustas hageja ajutiselt üle viia teisele ametikohale [konfidentsiaalsed andmed on välja jäetud], ning et vajalikus ulatuses tühistataks 21. oktoobri 2021. aasta otsus, millega Eurojust jättis rahuldamata hageja 22. juuni 2021. aasta kaebuse; teiseks palub hageja, et talle hüvitataks nende otsuste tõttu talle tekkinud kahju.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Kriminaalõigusosalase Koostöö Ameti (Eurojust) 17. juuni 2021. aasta otsus OD ajutise üleviimise kohta [konfidentsiaalsed andmed on välja jäetud] ametikohale.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Eurojusti kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja OD kohtukulud.

(¹) ELT C 119, 14.3.2022.

Üldkohtu 19. aprilli 2023. aasta otsus – Siemens versus parlament

(Kohtuasi T-74/22) (¹)

(Hanked – Ehitustööde hankeleping – Hankemenetlus – Parlamendi Strasbourgis asuvate hoonete tuleohutussüsteemi uuendamine – Pakkujate pakumuse tagasilükkamine ja lepingu sõlmimine teiste pakujatega – Lepinguväline vastutus)

(2023/C 189/39)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Siemens SAS (Saint-Denis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid E. Berkani ja M. Blanchard)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: E. Taneva ja V. Naglič)

Ese

Hageja palub oma hagi esimese võimalusena tühistada ELTL artikli 273 alusel Euroopa Parlamendi 8. detsembri 2021. aasta kaks otsust, millega lükati tagasi temast endast ja Eiffage Énergie Systèmes – Alsace Franche-Comté'ist koosneva ettevõtjate ühenduse pakumused hankeosadele 1 ja 2 hankemenetluses nr 06A70/2021/M004, mis puudutas Euroopa Parlamendi Strasbourgis (Prantsusmaa) asuvate hoonete tuleohutussüsteemi uuendamist, ja otsustati sõlmida leping teiste pakujatega, ning teise võimalusena palub hageja mõista ELTL artikli 268 alusel tema kasuks välja hüvitis kahju eest, mida ta vaidlustatud otsuste vastuvõtmise tõttu väidetavalt kandis.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Siemens SAS-ilt.

(¹) ELT C 138, 28.3.2022.

Üldkohtu 19. aprilli 2023. aasta otsus – OQ versus komisjon

(Kohtuasi T-162/22) (¹)

(Avalik teenistus – Ametnikud – Distiplinaarmenetlus – Distiplinaarkaristus – Teenistusest vabastamine pensioniõigusi vähendamata – Personalieeskirjade IX lisa artikkel 10 – Proportsionaalsus – Põhjendamiskohustus)

(2023/C 189/40)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: OQ (esindajad: advokaadid N. Maes ja J.-N. Louis)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: S. Bohr ja L. Vernier)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud hagi palub hageja, et esiteks tühistataks Euroopa Komisjoni 19. mai 2021. aasta otsus, millega komisjon määras talle distsiplinaarkaristuseks teenistusest vabastamise pensioniõigusi vähendamata, ning et teiseks tühistataks 15. detsembri 2021. aasta otsus, millega komisjon jättis hageja kaebuse rahuldamata.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta OQ kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 198, 16.5.2022.

Üldkohtu 19. aprilli 2023. aasta otsus – Zitro International versus EUIPO – e-gaming (Naerumärk, mis kannab torukübarat)

(Kohtuasi T-491/22) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sellise kujutismärgi taotlus, mis kujutab naerumärki, mis kannab torukübarat – Varasem Euroopa Liidu kujutismärk, mis kujutab väljamõeldud tegelaskuju – Suhteline keeldumispõhjus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2023/C 189/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Zitro International Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (esindaja: advokaat A. Canela Giménez)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: D. Stoyanova-Valchanova ja D. Gája)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: e-gaming s. r. o. (Praha, Tšehhi Vabariik)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 30. mai 2022. aasta otsuse (asi R 2005/2021-4).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Zitro International Sàrl'i kohtukulud tema enda kanda.
3. Jätta Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 380, 3.10.2022.

Üldkohtu 31. märtsi 2023. aasta määrus – Eggers & Franke vs. EUIPO – E. & J. Gallo Winery (EF)**(Kohtuasi T-183/22) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Vastulause tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)**

(2023/C 189/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Eggers & Franke Holding GmbH (Bremen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid A. Ebert-Weidenfeller ja H. Förster)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: E. Nicolás Gómez ja T. Klee)*Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus:* E. & J. Gallo Winery (Modesto, California, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid V. von Bomhard ja J. Fuhrmann)**Ese**

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 4. veebruari 2022. aasta otsuse (asi R 729/2021-5), mis käsitleb E. & J. Gallo Winery ja Eggers & Franke Holding GmbH vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Hagi kohta otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta Eggers & Franke Holding GmbH ja E. & J. Gallo Winery kohtukulud nende endi kanda ning mõista kummaltki välja pool Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 207, 23.5.2022.

Üldkohtu 31. märtsi 2023. aasta määrus – Eggers & Franke vs. EUIPO – E. & J. Gallo Winery (E & F)**(Kohtuasi T-184/22) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Vastulause tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)**

(2023/C 189/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Eggers & Franke Holding GmbH (Bremen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid A. Ebert-Weidenfeller ja H. Förster)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: E. Nicolás Gómez ja T. Klee)*Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus:* E. & J. Gallo Winery (Modesto, California, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid V. von Bomhard ja J. Fuhrmann)**Ese**

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 15. veebruari 2022. aasta otsuse (asi R 730/2021-5), mis käsitleb E. & J. Gallo Winery ja Eggers & Franke Holding GmbH vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Hagi kohta otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta Eggers & Franke Holding GmbH ja E. & J. Gallo Winery kohtukulud nende endi kanda ning mõista kummaltki välja pool Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukuludest.

(¹) ELT C 207, 23.5.2022.

Üldkohtu 31. märtsi 2023. aasta määrus – Mocom Compounds versus EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime)

(Kohtuasi T-472/22) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk Near-to-Prime – Absoluutne kehtetuks tunnistamise põhjus – Kirjeldavus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c) – Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2023/C 189/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat J. Bornholdt)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: T. Klee)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Centemia Conseils (Angevillers Prantsusmaa)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis tühistada ja muuta Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 24. mai 2022. aasta otsus (asi R 2178/2021-1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata, kuna see on ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu..
2. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 359, 19.9.2022.

27. veebruaril 2023 esitatud hagi – Medel jt versus komisjon

(Kohtuasi T-116/23)

(2023/C 189/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Magistrats européens pour la démocratie et les libertés (Medel) (Strasbourg, Prantsusmaa), International Association of Judges (Rooma, Itaalia), Association of European Administrative Judges (Trier, Saksamaa), Stichting Rechsters voor Rechsters (Haag, Madalmaad) (esindajad: C. Zatschler, SC, E. Egan McGrath, Barrister-at-Law, Solicitors A. Bateman ja M. Delargy)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni ja Poola Vabariigi vahel 24. augustil 2022 vastavalt määruse 2021/241 artikli 23 lõikele 1 sõlmitud finantseerimisleping;
- tühistada komisjoni ja Poola Vabariigi vahel 24. augustil 2022 vastavalt määruse 2021/241 artikli 15 lõikele 2 sõlmitud laenuleping;
- jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hagejate kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimene väide, et nõukogu 17. juuni 2022. aasta rakendusotsus Poola taaste- ja vastupidavuskavale antud hinnangu heakskiitmise kohta (edaspidi „nõukogu rakendusotsus“), mille alusel komisjon sõlmis eespool nimetatud finantseerimis- ja laenulepingud (edaspidi „vaidlustatud finantseerimis- ja laenulepingud“), on kehtetu, sest nõukogu ei järginud Euroopa Kohtu praktikat, mis tuleneb 19. novembri 2019. aasta kohtuotsusest A. K. jt (kõrgeima kohtu distsiplinaarkolleegiumi sõltumatus) (C-585/18, C-624/18 ja C-625/18, EU:C:2019:982); 15. juuli 2021. aasta kohtuotsusest komisjon vs. Poola (kohtunike distsiplinaarkord) (C-791/19, EU:C:2021:596); 8. aprilli 2020. aasta kohtumäärusest komisjon vs. Poola (C-791/19 R, EU:C:2020:277) ja Euroopa Kohtu asepresidendi 14. juuli 2021. aasta määrusest komisjon vs. Poola (C-204/21 R, EU:C:2021:593), ning rikkus ELL artiklit 2 ja artikli 13 lõiget 2.

Lisaks väidavad hagejad selle väite raames, et nõukogu ületas oma pädevust osas, milles ta justkui määras kindlaks, kuidas Poola peaks järgima Euroopa Kohtu praktikat, mis puudutab Poola kõrgeima kohtu distsiplinaarkolleegiumi (edaspidi „distsiplinaarkolleegium“).

2. Teine väide, et nõukogu rakendusotsus on kehtetu, sest nõukogu rikkus ELL artiklit 2 ja artikli 19 lõiget 1 ning põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklit 47, nagu neid on tõlgendanud Euroopa Kohus.

Põhjenduseks väidavad hagejad, et eesmärgid, mille rakendusotsus põhineb, on vastuolus ELL artikliga 2 ja artikli 19 lõikega 1 ning harta artikliga 47, kuna nendega:

- omistatakse õiguslikud tagajärjed distsiplinaarkolleegiumi otsustele, kuigi neid tuleks pidada tühiseks;
 - pannakse täiendav menetluslik koorem, ebakindlus ja tähtaegade ületamine kohtunikele, keda distsiplinaarkolleegiumi ebaseaduslikud otsused puudutavad, nõudes asjaomastelt kohtunikelt oma hea nime taastamiseks uute menetluste initsieerimist kõrgeima kohtu uuesti moodustatud kolleegiumis;
 - isegi ei nähta ette, et asjaomased kohtunikud ennistatakse tööle ja nad jätkavad töötamist vähemalt ajutiselt kuni uute menetluste lõppemiseni.
3. Kolmas väide, mille kohaselt on nõukogu rakendusotsus kehtetu, sest nõukogu rakendusotsuses seatud eesmärgid F1G, F2G ja F3G on ebapiisavad Poolas tõhusa kohtuliku kaitse taastamiseks, mis on sisekontrollisüsteemi toimimise eeltingimus. Hagejad väidavad, et sellele vastavalt rikub nõukogu rakendusotsus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. veebruari 2021. aasta määruse (EL) 2021/241, millega luuakse taaste- ja vastupidavusrahastu (ELT 2021, L 57, lk 17), artikli 20 lõike 5 punkti e ja artiklit 22 ning ELTL artiklit 325, mis nõuavad tulemuslikku ja tõhusat sisekontrolli.
 4. Neljas väide, et nõukogu rakendusotsus on kehtetu seetõttu, et nõukogu rikkus õigusnormi ja/või tegi ilmseid hindamisvigu määruse 2021/241 artikli 19 lõike 3 kohaldamisel, kiites heaks eesmärgid kui „piisav kord“ Poolas korruptsiooni ärahoidmiseks, avastamiseks ja kõrvaldamiseks.
 5. Viies väide, et nõukogu rakendusotsus on kehtetu seetõttu, et nõukogu ei põhjendanud seda piisavalt, rikkudes sellega ELTL artiklit 296, harta artiklit 41 ja liidu õiguse põhimõtteid.

6. Kuues väide, et komisjoni sõlmitud vaidlustatud finantseerimis- ja laenulepingud ületavad selle pädevuse piire, mis komisjonile on antud nõukogu rakendusotsusega ja määrusega (EL) 2021/241, ja seega rikuvad need liidu õigust osas, milles finantseerimislepingu artikli 6 lõige 5 ja artikli 18 lõige 1 ning laenulepingu artikli 7 lõige 5 ja artikli 28 lõige 1 lubavad rahaliste vahendite väljamaksmist, ilma et oleks saavutatud õigusriiki puudutavad eesmärgid F1G, F2G ja F3G, mis on nõukogu rakendusotsuses ette nähtud.

13. märtsil 2023 esitatud hagi – Swenters versus komisjon

(Kohtuasi T-142/23)

(2023/C 189/46)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Ivo Swenters (Hasselt, Belgia) (esindaja: advokaat J. Coninx)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi nii sisult kui vormilt vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada seega vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni 13. jaanuari 2023. aasta otsuse peale, millega jäeti rahuldamata tema kaebus, mille kohaselt SCR-Sibelco NV, Cimenteries C.B.R. Cementbedrijven NV, Grintbedrijf SBS NV, Kiezelgroeve Varenberg NV, Dragages Graviers et Travaux (Dragratra) NV, Sibelco Nederland BV, Van Nieuwpoort Groep BV, Heidelbergcement AG ja Hülskens Holding GmbH & Co on rikkunud ELTL artikleid 101 ja 102 (asi AT.40683 – Belgia liiv), esitatud hagi põhjenduseks tugineb hageja järgmisele kahele väitele:

1. Esimene väide: komisjon on rikkunud uurimis- ja põhjendamiskohustust.

Komisjon on rikkunud oma kohustust hinnata hoolikalt hageja esitatud asjaolusid ja kokkuleppeid, kuigi tegemist oli oluliste konkurentsimoonutustega. Hageja esitatud argumendid jäeti aga ilma igasuguse kontrollita kõrvale ja vaidlustatud otsuses piirdub komisjon vaid pealiskaudsete ja üldsõnaliste tuvastustega.

2. Teine väide: komisjon on väärtalt hinnanud tähendust liidu jaoks.

Komisjon on väärtalt asunud seisukohale, et näib, et hageja viidatud rikkumised piirduvad ühe liikmesriigiga, ning seega ei ole komisjon mõistnud asjaolude rahvusvahelist ulatust. Komisjon jättis tähelepanuta ka rikkumiste kestuse ning järeldas väärtalt, et liikmesriigi kohtud ja asutused on igati võimelised hindama hageja viidatud konkurentsi moonutavaid tavasid.

**8. aprillil 2023 esitatud hagi – Innovation & Entrepreneurship Business School versus EUIPO –
Thinksales (Sales School Powered by IEBS)**

(Kohtuasi T-182/23)

(2023/C 189/47)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Innovation & Entrepreneurship Business School, SL (Barcelona, Hispaania) (esindaja: advokaat L. Torrents Homs)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Thinksales, SL (Madrid, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi „Sales School Powered by IEBS“ taotlus – registreerimistaotlus nr 18 274 899

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 8. veebruari 2023. aasta otsus asjas R 834/2022-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus kaupade ja teenuste osas, mille jaoks vaidlusaluse kaubamärgi registreerimisest keelduti;
- lubada vaidlusalune kaubamärk täielikult registreerida;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ning EUIPO vastulausete osakonna ja apellatsioonikoja kulud Thinksalesilt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

11. aprillil 2023 esitatud hagi – Insomnia versus EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA)

(Kohtuasi T-185/23)

(2023/C 189/48)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Insomnia Ltd (Dublin, Iirimaa) (esindajad: Solicitors L. Cassidy, A. Reynolds ja P. Smyth)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Black Insomnia Coffee Co. Ltd (Winchester, Ühendkuningriik)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: teine pool apellatsioonikoja menetluses

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi BLACK INSOMNIA taotlus – registreerimistaotlus nr 18 128 257

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 3. veebruari 2023. aasta otsus asjades R 679/2022-1 ja R 692/2022-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsuse niivõrd, kuivõrd sellega jäeti kaebus asjas R 679/2022-1 rahuldamata; ning jätta kaubamärk seoses kõigi klassi 25 kuuluvate vaidlusaluste kaupadega registreerimata;
- mõista välja hageja kohtukulud (Üldkohtu kodukorra artikkel 133 ja artikli 134 lõige 1).

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 5 rikkumine.

11. aprillil 2023 esitatud hagi – *Insomnia versus EUIPO – Black Insomnia Coffee* (BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY)

(Kohtuasi T-186/23)

(2023/C 189/49)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: *Insomnia Ltd* (Dublin, Iirimaa) (esindajad: *Solicitors L. Cassidy, A. Reynolds ja P. Smyth*)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: *Black Insomnia Coffee Co. Ltd* (Winchester, Ühendkuningriik)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: teine pool apellatsioonikoja menetluses

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY taotlus – registreerimistaotlus nr 18 128 261

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 3. veebruari 2023. aasta otsus asjades R 671/2022-1 ja R 678/2022-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsuse niivõrd, kuivõrd sellega jäeti kaebus asjas R 678/2022-1 rahuldamata; ning jätta kaubamärk seoses kõigi klassi 25 kuuluvate vaidlusaluste kaupadega registreerimata;
- mõista välja hageja kohtukulud (Üldkohtu kodukorra artikkel 133 ja artikli 134 lõige 1).

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 5 rikkumine.

13. aprillil 2023 esitatud hagi – IU Internationale Hochschule versus EUIPO (IU International University of Applied Sciences)**(Kohtuasi T-188/23)**

(2023/C 189/50)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* IU Internationale Hochschule GmbH (Erfurt, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Heise)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusalune kaubamärk:* sõnamärgi IU International University of Applied Sciences ELi nimetav rahvusvaheline registreering – registreerimistaotlus nr 1 628 092*Vaidlustatud otsus:* EUIPO esimese apellatsioonikoja 14. veebruari 2023. aasta otsus asjas R 1951/2022-1**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 72 lõiget 2 koostoimes artikli 7 lõike 1 punktiga c;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 72 lõiget 2 koostoimes artikli 94 lõikega 1.

13. aprillil 2023 esitatud hagi – The Mochi Ice Cream Company versus EUIPO (my mochi)**(Kohtuasi T-189/23)**

(2023/C 189/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* The Mochi Ice Cream Company LLC (Vernon, California, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat A. Zalewska-Orabona)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusalune kaubamärk:* kaubamärgi „my mochi“ ELi nimetav rahvusvaheline registreering – registreerimistaotlus nr 1 598 762

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 30. jaanuari 2023. aasta otsus asjas R 1684/2022-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b koostoimes artikli 7 lõikega 2.

14. aprillil 2023 esitatud hagi – Peikko Group versus EUIPO – Anstar (ehituses kasutatavate metalltalade kuju)

(Kohtuasi T-192/23)

(2023/C 189/52)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Peikko Group Oy (Lahti, Soome) (esindajad: advokaadid M. Müller ja A. Fottner)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Anstar Oy (Villähde, Soome)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi ruumiline kaubamärk „ehituses kasutatavate metalltalade kuju“ – ELi kaubamärk nr 18 139 145

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 7. veebruari 2023. aasta otsus asjas R 2180/2021-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- lükata vaidlusaluse kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotlus tagasi;
- mõista hageja kohtukulud ja apellatsioonikoja menetluse kulud välja kostjalt ja apellatsioonikoja menetluse teiselt poolt.

Väide

- Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti a koostoimes artikli 7 lõike 1 punkti e alapunktiga ii.
-

13. aprillil 2023 esitatud hagi – MegaFon versus nõukogu**(Kohtuasi T-193/23)**

(2023/C 189/53)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: MegaFon OAO (Moskva, Venemaa) (esindaja: advokaat J. Grand d'Esnon)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 25. veebruari 2023. aasta määrus (EL) nr 2023/427 ⁽¹⁾ MegaFoni puudutavas osas;
- tühistada nõukogu 25. veebruari 2023. aasta otsus nr 2023/434/ÜVJP ⁽²⁾ MegaFoni puudutavas osas;
- tühistada sellest tulenevalt:
 - 31. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 833/2014 IV lisa MegaFoni puudutavas osas;
 - 31. juuli 2014. aasta otsuse 2014/512/ÜVJP IV lisa MegaFoni puudutavas osas;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 140 punktile b.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele. Hageja hinnangul ei edastanud nõukogu talle enne vastuvõtmist otsust, millega MegaFon kanti määruse (EL) nr 833/2014 ja otsuse 2014/512/ÜVJP (edaspidi „31. juuli 2014. aasta aktid“) IV lisasse, andmata talle võimalust esitada oma seisukoht, kuigi ta oli kohustatud seda tegema vastavalt põhimõtetele, mis reguleerivad kaitseõiguste järgimist.
2. Teine väide, et otsus, millega MegaFon lisati 31. juuli 2014. aasta aktide IV lisasse, on põhjendamata. Hageja väidab, et nõukogu ei edastanud talle põhjuseid, miks ta 31. juuli 2014. aasta aktide IV lisasse kanti.
3. Kolmas väide, et hageja suhtes määratud sanktsioonid on õigusvastased, sest tehtud on hindamisviga, arvestades, et sanktsioonide põhjendused on väärad ja igal juhul tõendamata.
4. Neljas väide, et 25. veebruari 2023. aasta aktidega on rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet.

⁽¹⁾ Nõukogu 25. veebruari 2023. aasta määrus (EL) 2023/427, millega muudetakse määrust (EL) nr 833/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas (ELT 2023, L 59 I, lk 6).

⁽²⁾ Nõukogu 25. veebruari 2023. aasta otsus (ÜVJP) 2023/434, millega muudetakse otsust 2014/512/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas (ELT 2023, L 59 I, lk 593).

16. aprillil 2023 esitatud hagi – Fractal Analytics versus EUIPO – Fractalia Remote Systems (FRACTALIA)

(Kohtuasi T-194/23)

(2023/C 189/54)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Fractal Analytics, Inc. (New York, New York, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat J. Güell Serra)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Fractalia Remote Systems, SL (Madrid, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk „FRACTALIA“ – ELi kaubamärk nr 3 620 887

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 31. jaanuari 2023. aasta otsus asjas R 859/2022-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja EUIPOs toimunud menetluse teiselt poolelt.

Väited

- Rikutud on komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 27 lõiget 4 seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punktiga a, tõlgendatuna koostoimes komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 19 lõikega 1;
- rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkti a;
- rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkti a ja komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 10 lõiget 3.

17. aprillil 2023 esitatud hagi – CRA versus nõukogu

(Kohtuasi T-201/23)

(2023/C 189/55)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Communications Regulatory Authority (CRA) (Teheran, Iraan) (esindajad: advokaadid T. Clay, T. Zahedi Vafa ja K. Mehtiyeva)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 23. jaanuari 2023. aasta rakendusmäärus nr 2023/152 ⁽¹⁾, kuna see on Euroopa Liidu õigusega vastuolus olev osas, milles hageja kanti määruse nr 359/2011 I lisasse.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimese väite kohaselt on Euroopa Liidu Nõukogu võimu kuritarvitanud. Hageja väidab, et kuna nõukogu otsustas ta kanda nende isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, on nõukogu võimu kuritarvitanud seetõttu, et nimetatud otsus võeti vastu üksnes hageja ja Iraani Islamivabariigi vahelise seadusest tuleneva õigussuhte tõttu.
2. Teise väite kohaselt ei ole vaidlustatud akt põhjendatud. Hageja sõnul on nõukogu otsuse aluseks olevad põhjendused üksnes faktilised oletused, mille ekslik laad mõjutab põhjenduste kehtivust. Otsuse puhtalt formaalsed põhjendused toovad kaasa tõendamiskoormise ümberpööramise ja kohustavad hagejat tõendama negatiivset asjaolu, et vaidlustada enda kandmine nende isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid.
3. Kolmanda väite kohaselt on tegu asjaolude väära hindamisega. Hageja väidab, et ühelt poolt tegi nõukogu ilmse hindamisvea ja teiselt poolt põhjendas ta puudulikult otsust kanda hageja nende üksuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid.
4. Neljanda väite kohaselt on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet. Hageja väidab, et Iraani suhtes kehtestatud sanktsioonid on põhjustanud niisuguste töövahendite kinnipidamise, mis on tema jaoks eriti vajalikud ja millest ühte ta kasutab selleks, et vältida Iraani sageduste kattumist tema naaberriikide omadega, ning teist, Location Based Systemit, ühendatud seadmete täpse asukoha määramiseks. Lisaks näitab nõukogu otsuse ebaproportsionaalset laadi hageja suhtes võetud meetmete tagajärgede ulatus, mille tulemusel on tõsiselt kahjustatud tema võimekus täita avalikus huvides oma ülesandeid.

⁽¹⁾ Nõukogu 23. jaanuari 2023. aasta rakendusmäärus (EL) 2023/152, millega rakendatakse määrust (EL) nr 359/2011, mis käsitleb teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravaid meetmeid seoses olukorraga Iraanis (ELT 2023, L 20 I, lk 1).

19. aprillil 2023 esitatud hagi – Studiocal versus EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)

(Kohtuasi T-203/23)

(2023/C 189/56)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Studiocal GmbH (Berliin, Saksamaa) (esindajad: advokaadid T. Dolde ja C. Zimmer)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Leonine Distribution GmbH (München, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk ARTHAUS – ELi kaubamärk nr 6 988 216

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 10. veebruari 2023. aasta otsus asjas R 1532/2022-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus osas, milles kehtetuks tunnistamise taotlus tunnistati vastuvõetavaks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõige 1 punktile a koostoimes artikli 7 lõike 1 punktidega b, c ja d;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 63 lõiget 2 koostoimes delegeeritud määruse (EL) 2017/1430 artikli 12 lõike 1 punktiga b ja artikli 15 lõikega 2.

19. aprillil 2023 esitatud hagi – Studiocanal versus EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)

(Kohtuasi T-204/23)

(2023/C 189/57)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Studiocanal GmbH (Berliin, Saksamaa) (esindajad: advokaadid T. Dolde ja C. Zimmer)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Leonine Distribution GmbH (München, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk ARTHAUS – ELi kaubamärk nr 6 988 984

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 10. veebruari 2023. aasta otsus asjas R 1533/2022-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus osas, milles kehtetuks tunnistamise taotlus tunnistati vastuvõetavaks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõige 1 punktile a koostoimes artikli 7 lõike 1 punktidega b, c ja d;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 63 lõiget 2 koostoimes delegeeritud määruse (EL) 2017/1430 artikli 12 lõike 1 punktiga b ja artikli 15 lõikega 2.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET